

4997

17.2.74 - זערת החקירה

ישיבה פ"ט - אחה"צ

העד: סגן גור יוסף

א.י.

הישיבה נפתחה כ-1535

מה שמך המלא?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
גור יוסף.	<u>סגן גור:</u>
מה דרגתך?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
סגן.	<u>סגן גור:</u>
אתה מצהיר בהן צדק לאטר את האמת?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
מצהיר.	<u>סגן גור:</u>
העדות שלך היא דוסיח והדיון הוא סודי. ידוע לך?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
ידוע לי.	<u>סגן גור:</u>
אתה היית ספקד כוצכ 166 בפלחמה?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>סגן גור:</u>
מפתי?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
מיום ו' בשעה 1000.	<u>סגן גור:</u>
יום ו' זה 5 לחודש?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>סגן גור:</u>
ועד מתי זה?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
עד יום שני בשעה 1600. (8 לחודש)	<u>סגן גור:</u>
חספר לנו קודם כמה פרטים על קורות חיך, מתי נולדת, איפה נולדת? החינוך והפרטים הצבאיים העיקריים.	<u>יו"ר אגרנט:</u>
נולדתי כ-22 כמאי 1953. אני מכפר ויחקין.	<u>סגן גור:</u>
ככפר ויחקין נולדת?	<u>יו"ר אגרנט:</u>
נולדתי כחדרה, אני מכפר ויחקין. חינוך יסודי כבי"ס ככפר ויחקין. נוער העובד, חינוך חינוכי כבי"ס רופין.	<u>סגן גור:</u>
מדרשת רופין?	<u>ידין:</u>
כ"ס הוא ליד המדרשה.	<u>סגן גור:</u>

ועדת החקירה - 13.2.74

ישיבה פ"ט - אהה"צ

הער: סגן יוסף גור

איפה כ"ס?

יו"ר אגרנט:

ליד מדרשה רופין.

סגן גור:

התגייסתי ב-4.8.71. עשיתי טירונות קורס כ"ס ב-906

נה"ל ?

לסקוב:

כן. חודש לפני סיום הקורס עברתי לבדוד 50 והצטרפתי

סגן גור:

לפלוגת כ"ס, ז"א לקורס כ"ס נוסף בבדוד 50. הייתי ס"כ חצי שנה, קורס קצינים

חצי שנה.

באיזה שנה קורס קצינים?

לסקוב:

קורס קצינים הלכתי בנוב' 72 בפרחי ב-11.4.73.

סגן גור:

מאז אני ס"כ בבדוד 50.

בולני?

ידין:

לא, נחל סוצנח.

סגן גור:

זה שייך לאיזה חטיבה?

ידין:

חטיבת צנחנים 35.

סגן גור:

ספר לנו על מה שקרה.

יו"ר אגרנט:

בשירות סדיר הכל.

לנדוי:

כן, כן.

סגן גור:

חטיבה 35 לא היחה בדרום?

ידין:

הבדוד שלי היה ברמת הגולן.

סגן גור:

היחידה מהחטיבה?

ידין:

כן. כל השאר היו בדרום.

סגן גור:

אתה הגעת למוצב 116 ביום 5 לאוק?

יו"ר אגרנט:

כן.

סגן גור:

מה היה כמה ימים קודם? איפה היית? מה ידעת?

יו"ר אגרנט:

היינו פלוגת סגור באל-על.

סגן גור:

א.י.

ועדת החקירה - 13.2.74

ישיבה פ"ט - אחה"צ

הערה: סגן יוסף גוריו"ר אגרנט:

ממתי?

סגן גור:

עלינו לרמה כיום שני (1 לאוק')

יו"ר אגרנט:

מי זה עלינו?

סגן גור:

כל הגרוד.

יו"ר אגרנט:

כל גרוד 50?

סגן גור:

כן. הפלוגה שלי ישבה באל-על, בתפקודי סיור,

פתיחת צירים. נוסף לפתיחת צירים איישנו מוצב בשם

116 שכלל מספר חיילים מכל מחלקה...

יו"ר אגרנט:

כמה חיילים בסה"כ?

סגן גור:

סה"כ 12 חיילים. 3 חיילים מהמסייעת ומ"מ מילואימניק

משער הגולן. בקיצור זה היה מן מוצב כלאיים, מ"מ מילואימניק שלא היה שייך

לגרוד. הסמל מוצב היה עוזר רס"פ. (רב סמל פלוגתי) ביום ו' ספקד המוצב היה

צריך ללכת הביחה ואני אחרי סיור הכוקר הגעתי למוצב.

ידין:

המפקד הקודם היה בשירות מילואים רגיל?

סגן גור:

כן. מילואים.

ידין:

וזה היה חופשה רגילה שלו?

סגן גור:

כן. עשינו חפיפה...

ידין:

אתה היית כבר מקודם במוצב הזה אי פעם?

סגן גור:

אני הייתי בחפיפה עם גולני בקרתי במוצב הזה. הייתי

שם כמה שעות. לגבי החפיפה אני לא רוצה לפרט הרכה. סגרנו אמצע ענינים לגבי

נוהלי יום, נוהלי לילה, שמירה, אמצעים מיוחדים...

לסקוב:

החפיפה הייתה עם גרוד 12?

סגן גור:

כן, כן.

ידין:

מתי הייתה החפיפה עם גולני, כשעליחם?

סגן גור:

כן, ביום שני.

5000

ועדת ההקירה - 13.2.74

ישיבה פ"ט - אחה"צ

העד: סגן יוסף גור

א.י.

סגן גור:

מהחפיפה שלי אתו התבררו לי כמה דברים. דבר ראשון ש

שאתר מהכליידמורים (זה אמצעי מיוחד) כליידמור - כלי מגור. אחד מהכליידמור לא

היה תקין. זה מופעל תשמליח עם כדוריות מתכת. אחד מהם לא היה תקין.

זה התברר בהפיפה ב-5 לחודש?

יו"ר אברנט:

לא. ביום שישי 5 לחודש.

סגן גור:

אז היתה חפיפה או לא? כשאתה התחלפת עם המפקד הקודם

יו"ר אברנט:

בחפיפה הזאת אתה אומר, זה התברר לך?

כן. ~~אחרי כן א.א.~~

סגן גור:

אחרי כן א.א.

5001

הוא הבהיר לי שבחצי מהמוצב אין אספקת חשמל, לחדר המלחמה

י.גור:

לא הייתה אספקת חשמל.

לא הייתה בכלל או התקלקלה?

ידין:

התקלקלה. כך שהחמ"ל הואר במצבר של ה'ר.סי., במצבר

י.גור:

של מכשיר הקשר, והמילוי של מכשיר הקשר הזה היה

מקולקל. זאת אומרת, לא היה מילוי למצבר.

מאוחר יותר, אחרי שעזב, עשיתי בעצמי סיור בעמדה.

התברר לי שאחזקת הנשק שם היא די ירודה.

לכלוך, חלודה?

לסקוב:

כמו שאתה מכיר כלי נשק בקו, יש עליהם בדרך כלל קרישי

י.גור:

שמן, ששך שככה של #++++ששן, קצת חלודה. בקיצור,

כלי נשק שאנחנו מכירים ביחידות שמתאכנות כל הזמן.

התברר לי שתקן התחמושת במוצב לא עמד בערך על 50%.

לגבי תחמושת נ"ט, אני לא יודע באחוזים, אבל היו לנו 6 פצצות נ"ט בלבד. נוסף

לרנ"ט. אני לא יודע מה היה התקן, בכל אופן בסוף שזה לא התקן. היחה רשימה של

התקנים החסרים, כבר כמה ימים לפני כן הוגשה רשימה זאת לסמג"ד. אינני יודע מאיזה

סיבות זה לא הושלם. ביום ששי, כשהגעתי התקשרתי פעם נוספת לסמג"ד וריווחתי

הן על המצבר, על על האורת החשמל והן על התחמושת החסרה. הגשתי לו רשימה.

זה היה ביום ששי, כשביקר אצלי במוצב.

היו"ר אגרנט: גם על הנשק דיברת אחר? על מצב הנשק?

י.גור: לא דיברתי. דיברתי על מצב התחמושת, על אספקת חשמל

לחמ"ל ועל מילוי לב'ר.סי. הוא גם הודיע שעלחה רמת

הכוננות בכל הגיזרה.

לסקוב: מה הודיע לך - איזה מצב?

י.גור: הוא אמר לי שעלחה רמת הכוננות.

אני רוצה להוסיף במשפט מוסגר, כשביצענו את החפיפה

ביום שני היה לנו תדריך מודיעיני מהחמ"ט היוצא של הרמה.

ידין: של גולני?

5003

מהחשף - החשיבה המרחבית.

י. גור:

צור.

לסקוב:

הוא :מר שהכניסו לשטח 102 כוללות אלטילרית,

י. גור:

32 סוללות טילים נ"מ, המסקנה שלו ושל הק"מ מהדברים

האלה היחה שלא צופים חידוש לחיסה עם הסורים. התחזית היחה להתגברות פעילות

מחבלים, כשהיגבור הצבא הסורי בא לתת להם גב.

אחזור ליום ששי. זה היה ערב יום כיפור, ורוב החיילים

בגוד 50 הם דתיים.

בגוד או בפלוגה המסוירה?

ידין:

בגוד יש הרבה "דוסיים". באותו יום בערך בארבע וחצי

י. גור:

אחר הצהרים עשיתי פגזים סיכוב, הפמסתי את האמצעים

המיוחדים. באותו יום בארבע וחצי היחה הסעודה המפסקת וכוצעה על ידי המישת

האמצעים המיוחדים, הכלימור. בערך בארבע וחצי, אני לא מתחייב שזו השעה המדוייקת.

כשהימסתי את האמצעים המיוחדים התברר לי...

סלח לי רגע. אמרת שכאשר הסמג"ד היה אצל פגזים בהפיפה

ידין:

אמרת לו כל מה שחסר. מה היחה החשובה שלו?

הוא אמר: ישלימו לכם. לא אמר פתי ואיך. הוא גם אמר

י. גור:

שידוע לו, כי רשימה זו הוגשה לו לפני כן. לא הייתי

הראשון שהגיש אותה.

השלימו?

ידין:

לא.

י. גור:

קיבלנו מגולני החמושת במצב כל כך ירוד, שפשוט לא הסכמנו

לקבל אותה, ולכן התקנים היו חסרים, נוסף למה שחסר קודם. למה אני מהכוון?

פצצות מרגמה עם סניפים מעוקמים.

2 או 3 אינטש?

לסקוב:

52. פצצות תאורה בלי מצנחים. הנ"ס בלי תחמיש, בקיצור,

י. גור:

רק תחמושת תקינה היחה לנו במוצב, אבל מעט.

אחזור לאמצעים המיוחדים.

היו"ר אברנט:

אמרת שבזמן החפיפה אמר הסמג "ד שישלים לכם את החסר?

י. גור:

לא בזמן החפיפה, כיום ששי...

ידין:

החפיפה שלך. אתה החלפת מ"ס מילואים ואז בא הסמג"ד.

י. גור:

הסמג"ד בא אחר הצהריים.

היו"ר אברנט:

ואז אמר שישלים את החסר?

י. גור:

כן.

ידין:

ולא השלם?

י. גור:

לא הושלם.

כשהמשיחי את הכלימור ואח האבטיחים, עכרתי לאורך

חוטי החשמל שלהם, והתברר שהם שרופים ויש קצרים מניהם.

ידין:

כולם שרופים?

י. גור:

רובם, חלק גדול מהם. אני רוצה להסביר משהו. יש קופסה

חשמלית שבה אתה בודק אם יש מעגל זרם בין הכלימור ובין

קופסת ההפעלה. כשאתה מחבר את החיבורים האלה לקופסה, אם יש קצר באמצע זה מראה לך שי

זרם והכל בסדר. אבל כשאתה מפעיל, לא קורה שום דבר. בקיצור, היו קצרים בחוטי

חשמל.

לסקוב:

מה הדברים שראית בשטח? הצופים סיפרו לך שהם רואים משהו?

י. גור:

נמסר לי על ידי סמל המוצב שיומיים לפני כן, זאת אומרת

כיום רביעי בערב, הבחינו בתנועה מוגברת של צבא סורי,

משאיות, נגמשים, סנקים. אני לא יודע מספרים.

לסקוב:

מערכה? מזרחה?

י. גור:

הלוך וחזור. היחה תנועה דו סיסרית, ככל הכירונוים.

ידין:

סנקים?

י. גור:

סנקים, משאיות, נגמשים, כל רכב שהוא.

לסקוב:

היה לך מירושם של השטח, איפה מה נמצא - איפה עץ, איפה

סנק, איפה עמדה?

5004

- י. גור: כן. הכל היה כגור.
- לסקוב: פרט להנזקה הזאת לא היו שום סימונים?
- י. גור: מבחינת הומר מודיעיני ^{היה} היה תקין. הכל היה מוטלם.
- ההיילים לא התמצאו בניזרה זאת. כשאצחתי אותם לבת, הם פענו שכאשר הקמ"ן בא אליהם הוא שופך להם רשימה כזאת של נתונים, שהם לא זוכרים טוב דבר. בכל אופן ידעו כלליה שכמוצב ארבעת הבתים יורבת כיתה מתוגברת, וידעו כל דבר מבחינת כוחות.
- לסקוב: קמ"ן חסיבתי או גורדי?
- י. גור: חסיבתי.
- לסקוב: מהחטמ"ר?
- י. גור: כן. מבחינת הומר מודיעיני היה מוטלם הכל, מלבד פנורמה.
- ידין: לא היה?
- י. גור: לא היה. היה כרטיס טוהיב.
- היו"ר אגרנט: מה זה פנורמה?
- לסקוב: "פנורמיק סקטש".
- ידין: הראה לנו בפפה את המוצב.
- י. גור: (מראה בפפה) בהצטלכות ירקונה פלגה.
- ידין: איפה זה כלפי רמה מבשימיס?
- י. גור: דרום מערב. בערך 6 - 7 ק"מ.
- ידין: מה המוצב הגדול מולך? הל-הארה זה מולך?
- י. גור: מולי היה מוצב ארבעת הבתים. היה מיהחם אום-לוקס שזה 1.5 ק"מ סמני צפון מזרחה. אם אינני טועה, ישבה שם כיתה מתוגברת. בארבעת הבתים ישבה מחלקה מינוס, עד כמה שאני זוכר. וביום שבת בבוקר הם הוגברו לשלושה סנקיס. כל היתר בסווחים יוחר דהוקיס.
- ידין: איפה זה הל-הארה ביתם למוצב מולך?
- י. גור: מולנו זה הל-למייע ותל-לבוץ. הל-הארה אני לא פזחה.
- ידין: צפונה?

י. גור:

אני לא מכיר אותו. זה לא בגיזרה שלנו.

לגבי יום ששי בערב, לא החתיל לפרט כאן. כל הערב זה היה

שדר אלחוטי רצוף כיני ובין הגדוד לגבי דיווחים על סנקים, על משאיות, על

נגמשים.

ידין:

אחה דיווחת?

י. גור:

אני דיווחתי. על חולר שהתקרב 700 מטר מאחזנו ונעמד

בעמדה אש. בשעה 2 או 3 לפנות בוקר דיווחתי על

בערך מאה סנקים שתפסו עמדות אש מתחת לתל-ג'מיע ותל-ג'כוע. זהיתי אותם

בס.ל.ס. 70 או 100 סנקים, אי אפשר היה לספור. זה בתחום ^{האחריות} שלנו,

ימינה ושמאלה כבר לא זיהינו בס.ל.ס. היה לנו 6+ 6x.

ידין:

איך יכולה לראות בשתיים כלילה?

י. גור:

בוקעים מהם אורות. אח נקודת האור אתה יכול לראות.

ידין:

היו לכם אמצעים לראייה כלילה?

י. גור:

היה א6, שזה ס.ל.ס. גדול. זה מכביר אור כוכבים.

נוסף לו היה לנו א4, זה מגביר-אור-כוכבים יותר קטן.

מה הסורה של א6?

ידין:

זה משתנה. כלילה חשוך מאד אתה לא רואה כמעט שום דבר.

י. גור:

כלילה הזה, שהיה ליל ירח, אתה רואה כמעט כל דבר,

במיוחד נקודות אור.

היו"ר אגרנט:

היה אור ירח באותו לילה?

י. גור:

כן. דיווחתי למבצעים. אמרו לי שהכל בסדר. כולם

מדווחים על הדברים האלה.

כולם - ממעוזים אחרים?

לסקוב:

אחר כך יע

ועדת החקירה, 13.2.74

ישיבה פ"ט אתרי הצהרים

5006

הער: סגן יוסף גור

לפגוע בקר זיהיתי שני טרקטורים בסדר גודל של ד.3. מסתלקים לכיוון מזרח

כשנכנסים לא זיהינו אותם. עוזבים את מוצב ארכעה הכתים והוזרים הזרח.

מוצב ארכעה הכתים זה בערך כק"מ מאיחננו. מזרחה.

נוסף לזה זיהינו שלושה טנקים שנכנסו למוצב ארכעה הכתים, כשהם היו בכוננוה

מלאה, זאת אומרת כל חצי שעה, שעה החניעו את המנועים שלהם. גם על זה הפגננו

דיווחתי. קבלו את הידיעה.

ח. לסקוב: רשמת את הידיעה? או מתוך תצפיה ישר?

יוסף גור: ישר מתוך תצפיה. שם זה נרשם, אגב, יש כגדוד,

ח. לסקוב: ידעת לאחר בדיוק איפה הם נמצאים?

יוסף גור: כן אני זיהיתי לפי העשן שכמה מנועים.

י. ירין: יש יומן שבדווחים שלך?

יוסף גור: יע, את רוב המלחמה, הרישומים נמצאים במבצעים של הגדוד.

י. ירין: מי היה מפקד הגדוד למעשה?

יוסף גור: למעשה היה מנחם זאוטובסקי.. הוא היה סמג"ד חדש יחסית.

חדרשיים. הסמג"ד שלו נפצע בצניחה הודש לפני כן בחרגיל העוצבתי.

הסמג"ד פקד על הגדוד עד הטלהמה. כמה שעות במלהמה. היכף אני אפרט.

בשעה 9 בבקר בשבת, העברתי הודעה טלפונית ממפקדת הפלוגה (שדר היחה פפלוגת

הסנקים בגזרה שלנו)

ירין: רגע, הערה טלפונית ממפקדת...

יוסף גור: ממפקדת פלוגת שדר לפלוגת סנקים מטשיבה 186, העברתי הודעה

לשדר 3, (מחלקת סנקים שהיתה ת"פ של המוצב שלי) היא מסוקבת

על ציר פלוגה מערבית כשני ק"מ; פחות,

ועדת החקירה, 13.2.74

ישיבה פ"ט, אחרי הצהריים

5007

יע.

הערות: סגן יוסף גור

- אגרנט: רגע אחד, אבקש לתזור
- ידין: מהלקה סנקים שהיתה תחת פקוד של הכוזב.
- י. גור: העברתי להם הודעה שאמרה שצפויה, בשעות הצהריים הפגזה ונסיון לפלישה יבשתית, והם הוסיפו שהם מפנים את כל הישובים
- ידין: רגע, הם הודיעו לך או אחת הודעת להם ?
- י. גור: ספקת הפלוגה הודיעה דרכי לשר 3, שבשעות הצהריים
- ידין: "קצבתי סלפונית" זאה אומרת, אתה פשוט היית מתווך פה ?
- י. גור: כן בדיוק. גסיון לפלישה יבשתית, זה היה נוסח, שמפנים את הנשים והילדים מישובי רמת הגולן. הרס"פ שלנו עבר בין הישובים והודיע לנשים וילדים שהם מתקפלים.
- לנדאד: טוב, החלק השני זה ברור, לא לזה היתה מכוונת השאלה.
- אלא החלק הראשון, שבשעות הצהריים צפוי נסיון לפלישה יבשתית.
- י. גור: זה היה הנוסח המדוייק, על זה אני מתחייב.
- יותר מאוחר קבלתי הודעה מהגדוד בנוסח דומה.
- הנוסח המדוייק של הניצעה שירדה מהגדוד אני לא זוכר בדיוק, זה הנוסח המדוייק של ההודעה מפלוגות הסנקיסטן זה היה בשעה 9 בבקר אני מעריך.
- ידין: סלה לי רגע, אני מניח שבזמן המלחמה את הספור ספרת כמה פעמים כשיחזת עם המ"פים ועם מי שנשאר, אח הענין הזה ברקת אני מניח.
- י. גור: עם אף אחד.
- ידין: בזמן המלחמה ?
- י. גור: אגיד לך, אף אחד לא שמע מזה.
- ידין: שר 3 חי ?
- י. גור: לא, הוא לא חי.

ועדת החקירה, 13.2.74

ישיבה פ"ט, אחרי הצהרים

העדה: סגן יוסף גור

5003

- י. גור: הוא נהרג.
 - ידין: המ"פ של הגזרה הי ?
 - י. גור: אני לא מכיר אותו.
 - הכרתי את המ"פ של פלוגת הסנקים.
 - ידין: לפני שנהרג.
 - י. גור: לפני שנהרג, כן. בצענו נוהל חדירה ביום שישי.
 - ידין: זה זכור לך ?
 - י. גור: זה מדוייק.
- כל הדברים שאני מסביר לכם עליהם מהמלחמה אני לא סתחייב לכם 100% עליהם. הרכה דברים, מטשטש במקצת, על החלק הראשון של המלחמה אני כתבתי כשהייתי בבית חולים, אני זוכר את זה בבירור, על החלק השני, הרי המשכתי במשך שלושה חודשים לשרת בצבא, והלק מהדברים נשכרו ממני.
- ידין: אתה לא בצבא עכשיו ?
 - י. גור: כן, אני בצבא עכשיו.
- זהו, זה היה נוסח ההודעה. יותר מאוחר ב-1000, הגיעה אלי הודעה מהסמג"ד, או מהגורד, שנכנסנו לכוננות גבוהה מאד אני לא זוכר בדיוק את הנוסח, בכל אופן הייתה הוראה לכל החיילים להכנס לשחפ"צים, להכנס לבונקררים, הל אסור על הסתוככות בחצר המוצב, מ"מ וקשר שלו בעמדת מ"מ בחצפית.
- ידין: מי אמר לך את זה ?
 - י. גור: אינני זוכר אם זה היה הסמג"ד, זה היה מהמבצעים.

נעזת החקירה, 13.2.74

ישיבה פ"ט, אחרי צהרים

5009

הער: סגן יוסף גור

עוד אני רוצה לציין שהרס"פ שלי סיפר לי שבעקבות המצב רצו להזעיק את המילואים, זאת אומרת את המ"מ הקודם שלנו, אינני יודע מאיזה סיבות לא הזהיקו אותו. גם לא הזעיקו את החיילים הסדירים שהיו בבית. הם יצאו לחופשה של שבת.

ביום שישי הם יצאו. כלומר, כשנמצאשם בקן יש סריה של חופשות. זאת אומרת איזה שהוא אחוז נמצא בבית, ומתחלפים. ככה שאתה נמצא חודש בקו.

כמה יצאו ?

ידין:

אינני יודע, מהמוצב נדמה לי יצא אחד.

י. גור:

זה היה לפני שאני באתי, יצא אחד אולי שניים.

אגיד לך, ביום שישי החלט על מצב כוננות ג' כצבא בוטלו כל החופשות

ידין:

הם יצאו בבקר. בבקר יום שישי.

י. גור:

אבל את המ"מ הם כן גנפו ניסו להזעיק.

אגרנט:

לא. חשבו אבל בסוף לא עשו את זה.

י. גור:

היה רעיון שלא בוצע.

עוד דבר. בסביבות הצהרים, אני מעריך בשעה 12, הגעב הגיע אלי סמל המחלקה שלי, עם חגבור של שלושה חיילים. זאת אומרת, כבר עמדנו על תקן של 13 חיילים. במוצב. בשעה 12.

אתה ממפקד הפלוגה, באופן בלתי רשמי,

ידין:

כקשר, או דוור, שמעת שתהיה אולי צליחה יבשתית

אחר הצהרים, מהגדוד...

5010

ועדת החקירה, 13.2.74
ישיבה פ"פ, אחרי הצהריים

הערות: סגן יוסף גור

י. גור: מהגדור הודיעו משהו דומה.

י. ירין: יש להיכון לספינת פהח או יותר.

י. גור: החלק הראשון היה פחות או יותר זה, אינני זוכר בדיוק את

הנוסח, בחלק השני, מה שאמרתי, נוסף לזה הרס"פ קבל פקודה להכין את האנשים, כלומר להודיע לכל הישובים ברמת הגולן לפנות את הנשים והילדים.

ירין: כלומר יכול להיות שגם ממפקדת הגדוד אמרו לך על אפשרות

של צליחה יבשתית?

י. גור: כן.

אני חושב שהודיעו לי, מ"מ נוסף מהפלוגה, מ"מ אחד

שהיה בתל-סאקי, שהיה כדאי לשמוע אותו, יותר מאשר אותי, ואני מדבר בכנות הוא היה בהצפיות, גן בשם מנחם הנסבכר, הוא מהפלוגה שלי, מ"מ שני בפלוגה.

אגרנט: זה היה באותו יום קרב?

י. גור: אני מדבר על שבת. הוא היה מפקד תצפית סיור, היה מ"מ עם

5 חיילים. לא הודיעו לו.

י. ירין: לך הודיעו ולא לא, זה מעניין.

י. גור: אין לי כל ספק, הודיעו לי.

לאחר שהודיעו לי, הודעתו באינטרקום לכל אנשי המוצב

את נוסח ההודעה הזאת, לכל חיילי המוצב.

ת. לסקוב: היה קשר עם מוצבים שונים? עם 114, 115?

י. גור: קשר אלחוטי בלבד. אין לי קשר איתם. אין לי קשר קווי איתם.

הגיעה אלי חגבורת בשעה 12. שלושה חיילים. האכלנו אותם

ספרנו להם בדיוק מה המצב, הכנסנו אותם לבונקר, וזהו.

ועדת החקירה, 13.2.74

5011

ישיבת פ"ט, אחרי הצהריים

הער סגן י. גור

ספרת מה היה חסר לכם, בכל זאת ספר מה הנשק שהיה

ידין:

לכם, מה היה חסר.

אחר כך רשמה ר.ב.א.

לגבי נשק בלבד. נשק אישי לכל אחד. לאחד סכך היתה

י. גור:

שם מרגמה 52.

איזה נשק אישי?

י. ירון:

רומטים. מקלעון אחד. עוזי. קלצ'ניקוב היה לי. וזהו.

י. גור:

כנוסף לזה היה מ"ג. היו שני מקלטים: (מקלעים כינוניים 0,3)

מק"כ אחד (מקלע כבד) 0,5. מרגמה 52. מרגמה 81. מטול בזוקה אמריקאית עם 6 פגזים

שלאחר מהם היה איור (לא נוצרה יריה).

זה לפני המלחמה, בואו ניגש למלחמה.

שעה מדויקת אני לא יודע, לי נראה משום מה שהעסק התחיל

ב-1.30, 1.20. כולם אומרים שהתחיל ב-20 לשתיים, אני לא הסתללתי על השעון. לי

משום היה היה ברור שזה התחיל ב-1.30, 1.20. בכל אופן פגז ראשון זחייתי שפגע

למרגלות תל-פרס. שם היתה המפקדה של הפקודה המסייעת.

זה הדבר הראשון שראו בתצפית, את הפגז? לא ראו שום דבר

ח. לסקוב:

קודם? לא ראו הורדה רשתות, או דברים כאלה?

לא. הסוקים שהיו מאחרי הבתים; אלה הסוקים היחידים שהצלחתי

י. גור:

לזהות, והם היו מאחרי המוצב ה', ראיחי רק את העשן.

הורדה רשתות ודברים כאלה לא ראיתם?

ח. לסקוב:

אני דינוחתי על כל הדברים האלה.

י. גור:

זאת ראיח לפני הצהריים שזה נעשה?

ח. לסקוב:

כן. עוד נקודה: המלחמה חפסה אותנו מוכנים לגמרי. ז"א,

י. גור:

כל החיילים היו כבוזק. אני הייתי בעסדה מ.מ יחד עם הקשר

שלי. ברבע שזייתי את הפגז הראשון לקחתי את האינסטרקום והודעתי באינסטרקום - הפגזה

על המוצב, כולם בשחפצים, חגור נשק כלא, שחפ"צ, כובע פלדה, זמן קצר לפני כן הובא

לידיעתי שישנה עמדה פריסקופ במוצב. ברבע שהתחילה ההפגזה, לקחתי את הקשר שלי וירדנו

לעמדת הפריסקופ. ככה שכמה שניות אחרי זה, כאשר התחילה ההפגזה על המוצב היינו

ישיבה פ"ט (אחה"צ

הער: סגן י. גור

י. גור:

כפנים עמדה הפריסקופ.

זה גילית במקרה שיש עמדה כזו? לגדוי:

במקרה אמרו לי. י. גור:

כאשר היתה התחלופה בינך וכין המ"מ, הוא לא מסר לך את זה? י. ידין:

ככה, לגבי עמדה הפריסקופ... י. גור:

עמדה הפריסקופ בדרך כלל נמצאת בצד הקדמי, בחלק העליון, י. ידין:

שם נמצא גם המקלע?

לא, היא נמצאת כ-10 מ' מעמדת המ"מ בתוך הסוללה, חפורה י. גור:

בתוכו יש הפריסקופ למעלה. אצבעה היא עמדה פנטסטית חוץ

מבעיה אחת - שהחלק הצפון-מזרחי היה שטח מת לגביה, כגלל שעמדת המ"מ הסתירה. י. ידין:

ואתה היית יותר צפונית מזרחית מהעמדה הזאת?

כדיוק. צפון-מזרחי היה שטח מת לגבי. ככה זו עמדה פנטסטית י. גור:

אבל המיקום שלה גרוע, בקיצור, היתה הפגזה צפופה מאד על המוצב,

כמה זמן היא נמשכה? ח. לסקוב:

היא נמשכה הרבה זמן. אנחנו הפגזנו 3 ימים, המכה הראשונה י. גור:

היתה בסביבות 4.30-4 (אני לא מתחייב על השעה) הפגזה מאד

צפופה, פגיעות ישירות. התעלות רובן נפגעו ואבנים נחרדרו פנימה. הגרסור

נפגע.

זה הכל במכה הראשונה? י. ידין:

זו היתה הפגזה צפופה בצורה לא רגילה. י. גור:

בגלל שהיה לי שטח מת, כל כמה דקות הייתי יוצא מעמדת

הפריסקופ והייתי רץ בתעלה המזרחית, אל מנת לנסות לזהות תנועות אויב. אחר

כך גם זיהיתי, שבשניות הראשונות בהפגזה, עמדת מ"מ חספה פגיעות ישירות

5014

י. גור:

מפגז. המקלט נהרס, כל החומר המודיעיני נקרע. למזלי, היו לי מפות קוד
 וכל הדברים האלה בשלישיה, בפאוור של הקלצ'ניקוב. החומר המודיעיני החשוב
 היה לי שם. חוץ מזה מגדל התצפית נהרס וכו'.
 כל כמה דקות הייתי יוצא החוצה דרך כמו שאני, הייתי רץ, ~~מגפתאמחצתא מנסח~~
 לזהות משהו...

י. ידין: לא היה לך שפ"ץ מגן?

י. גור: היה לי אבל לא השתמשתי בו. השתמשתי בו בדיוק

בזמן זה היה בסדר.

י. ידין: זו העלה שעוברת מצפון לדרום בצד המזרחי?

י. גור: ככה - זו העלה שעוברת מצפון לדרום בצד המזרחי ומתעבלת

בצורה כזאת.

ככה כפריסקופ הצלחתי לזהות 5-7 טנקים שנוסעים בצפיפות
 דרום-מערב, בכיוון ל-117. מוצג 117 זו היחה תצפית של הפלוגה. היה שם המ"כ שלי
 ועוד שני חיילים. עצם השחפ"ץ היה בבונקר.

י. ידין: זו היחה תצפית שלך או של הפלוגה?

י. גור: של הפלוגה. המ"כ שלי ישב שם. אין שם שחפצ"ים. יש שם

אהל, תעלות קשר ועמדה.

117 הודיע על זה בקשר. (אני אעבור שניה אהת ואספר לכם

מה קרה בגדוד). ברגע שהתחילה ההפגזה, הסמב"ד מנחם נסע בג'יפ לתל-פרס, אני לא
 יודע בשביל מה, שם תפסה אותו ההפגזה. בכל אופן מי שניהל את העניינים במפקדת
 הגדוד היה המ"פ שלי. המ"פ שלי בעצמו הוא היה מ"פ שלי בסך הכל חודשיים.
 קודם היה לנו מ"פ שהוא נהרג כתאונת מסוק, אם שמעתם. בכל אופן אותו סמ"פ
 החליף אותו. הוא היה חורש וחצי סמ"פ ואחר כך הפך להיות מ"פ. זה בחורצ'יק שהוא
 בסך הכל שנתיים וחצי כצבא, והוא ניהל את העניינים של הגדוד כי הסמב"ד נהקע בתל-
 פרס בהפגזה, והוא ניהל את העניינים של הגדוד. הוא היה בעל הדרגה הגבוה ביותר

י. גור:

אצלנו,

לנדוי:

מה שמו?

י. גור:

כנען יצחק.

י. ידין:

הוא היר בסדר לפי דעתך?

י. גור:

הוא קצין מכריז.

י. ידין:

הוא חי?

י. גור:

איבד עין, רסיסים בגוף, אבל הוא חי. הוא היה בתל-סקי

בתי לוי.

117 לא הצליחה להתקשר עם מפקדת הגדוד, החקשרה אלי, אני

העברתי למפקדה הפלוגה והורידו ארטילריה, אני לא יודע בדיוק מאיזה סוללה, אני

סעריך שמה-155 על תל-פרס, הורידו פגזים ושני טנקים של האויב נדלקו ושאר

הטנקים נעצרו אז ננטשו, אני לא יודע בדיוק.

ח. לסקוב:

אתה הזמנת את אש הארטילריה?

י. גור:

אני דינורחתי למ"פ והוא הזמין את זה.

ח. לסקוב:

זה היה בערך ב-8 בערב?

י. גור:

לא, זה היה בערך ב-2,30. בזה נגמר העסק הזה.

באחד מהספורים שלי שהייתי רץ בתעלה, אני פתאום מזהה מכיון

אום-נוכמבר. (אום נמצאת נמצאת מצפון מזרח, 4-5 ק"מ מהמוצב) אני פתאום מגלה

10 טנקים עם טנק גשור נעים אלי לעבר תעלת הנ"ט. מהמוצב שלי במרחק 150מ* מחחילה

תעלת הנ"ט.

התעלת הנ"ט?

י. ידין:

התעלה הנ"ט של רמת הגולן. הטנקים האלה נסעו לעבר תעלת

י. גור:

הנ"ט, עם טנק הגשור ועם הטנקטור. זיהיתי אותם, ירדתי מהר

למטה ורציתי להתקשר בקשר ולהודיע להם. הרשת אך הייתה עמוסה בצורה מדהימה, כולם

ישיבה פ"ט (אחה"צ)

העד: סגן י. גור

י. גור:

דיווחו על יציאות וכולם צעקו והיה שם בלבן רציני בקשר, לקח לי כמה דקות טובות עד שהצלחתי להוריד את כולם מהקשר ולדווח על תנועות הסנקים אל עמדות תעלת הנ"ט. נסיון להציית התעלה. גמרתי לדווח ועליתי למעלה. בקיצור, החברה האלה (הסורים) היו מאורגנים טוב. 3 סנקים עמדו מצפון-מזרח למוצב בעמדות אש, עם קנים למוצב 100 מ' ממני.

זה השטח המת שהיה אצלך? י. ירין:

לא זיהיתי אותם בפריסקופ. כאשר עשיתי סיור בעמדה זיהיתי. י. גור:

זה היה מכיוון שטח המת? י. ירין:

כדיוק. הם הגיעו בדיוק מהכיוון הזה. הם היו בעמדות אש. י. גור:

היו עוד 10 סנקים לפני תעלת הנ"ט, והניחו את הגשר והבע יח

היחידה שלהם היתה - היה מצב שהיתה מדרגה בין פני השטח וגובה הגשר. ז"א הגשר

היה טיפה מעל האדמה, ואז, הסנק הראשון שניסה לעבור התקשה בזה. אני התקשרתי, בקשתי

ארטילריה, בקשתי סנקים, לא הצלחתי להשיג את שדר 3. שדר 3 לא ענה לי.

הם לא מאזינים לרשת הדיווח שלך? ח. לסקוב:

הם נמצאים על הרשת שלי. י. גור:

ולא שמעו אותך? ח. לסקוב:

לא, הם לא שמעו אותי. בקשתי ארטילריה, אמרו לי - שכל

הקנים עסוקים ושאני אמתין. י. גור:

המשך דבריו רשם ב.צ.מ.

לפני כן רשמה רב
כס

- 4 1 -

ועדה החקירה - 13.2.74
ישיבת פ"ט - אה"צ

הער: סגן י. גור

בקיסור, אני מדווח ומשאיר הוראות לקשר שלי להמשיך
ולדווח ועולה למעלה. אני רואה שהיירה הזאת מתעצמת

י. גור:

זכור לא רואים את הקצה שלה, איזה 70 סנקים עומדים שם ומחכים, הסנק הראשון
עוד מתחפר ומנסה לעלות על הגשר, יש לו עוד בעיות בעליה על המדרגה, אגב,
הסנקים שהיו כגבי לא פתחו עלי באש.

אתם הייתם
כמו שהם היו מוסתרים מכם ~~הם~~ מוסתרים קצת
מכם, המוצב בכלל.

ידין:

החציה שלהם של תעלת הנ"ס הייתה במרחק 250 מ'
צפונית למוצב. הסנקים שהיו בחיפוי היו במרחק
100 מ' מפני ונסיון החציה, היה במרחק 250 מ' צפונית לי. אגב, תעלת הנ"ס
מתחילה רק כ-150 מ' מהמוצב והם יכלו לעבור בשטח הפתוח. אני חושב שאולי בגלל
תכנונים מוקדמים שלהם הרי כשהם הגיעו ויכלו לעבור בשטח הפתוח מן הצד, הם
אמרו: אנחנו תכננו, נעבור כאן.

י. גור:

לא היו מוקשים בשטח? השטח לא היה ממוקש?

ידין:

השטח היה ממוקש צמוד למוצב שלי, אבל היה שטח
(שכלל לעבור).

י. גור:

טוב, הם לא ידעו היכן אפשר והיכן לא.

ידין:

אני חושב שהם פשוט לא חשבו. אגב, הארטילריה
שלהם המשיכה כל הזמן לירות על המוצב והם לא

י. גור:

הפסיקו.

לירות שהם היו במרחק של 100 מ'?

ידין:

לא, הסנקים היו יותר רחוקים. הארטילריה הייתה הרבה

י. גור:

הערך: סגן י. גור

יותר דלילה, אבל היא נמשכה. החקשרתי לסוללה בחל-רי"צ, ראיתי שזה לא הולך עם הגדר ורהקשרתי עם הסוללה של 155 מ"מ ברל-פארס וביקשתי אש, נהתי להם הנ"צ של הסנקים, של אזור החב"ה, וביקשתי מהם להוריד אש עליהם, הם ענו לי הדליקו שהם פסוקים מאד והורידו כמות דלילה מאד, ~~במקום~~ כמה סנקים, אבל הם לא עשו יותר, הדליקו איזה 2 - 3 וזה הכל.

שלושה הסנקים האלה נפגעו מה-155 מ"מ?

ידין:

כן. אני במקביל את הסרופה 81 מ"מ שלי סיווחתי

י. גור:

על הגשר. פצצה אחת פגעה בגשר ולא עשתה לו

שום דבר, והדליקה 2 סנקים. היה לי זרחן, אבל כל זה היה בכמות מוגבלת מאד, היה קצר מאד בתחמושת מרובה, היחה לי רק מנה ראשונה, שניה ושלישית לא היו לי.

אתם בעצמכם פגעתם בסנקים?

היו"ר אגרנט:

כן. כ-81 מ"מ.

י. גור:

זו היחה פגיעה ישירה?

ידין:

כן. אם לא בפגיעה ישירה זה לא עושה שום דבר.

י. גור:

אגב, כמה צווחות שלהם מפחד הארטילריה שלהם

נטשו את הסנקים. את הצווחות שנטשו את הסנקים אנחנו היסלנו עם המקל"ב שהיה לנו בעמדת השער. עמדת השער זו עמדה שפונה מערבה, ושם היה מקל"ב 0.3. הסנקים עברו את העלת הנ"ט ועברו על הגבעות במקביל לציר פלגה, זאת אופרת, מערבה. השיירה שהמתינה מאחור היחה ככר ארוכה מאד, אני חושב שהגיעה ל-150 סנקים, אח סופה לא ראיתי.

ואני כל הזמן כדווח בקשר. ביקשתי גם מסוסיים,

ואמרו לי "בסדר". בדרך כלל על כל דבר אמרו לי "בסדר", אבל לא קיבלנו הרבה.

הערד: סגן י. גור

מזג האויר היה טוב?

לנדוי:

מזג האויר היה פנטסטי, רק ביום השני היה קצת
טפפוף. אגב, כשעות האלה, אגב, המג"ד שלנו היה

י. גור:

כאן?

יאיר?

ידין:

כן, יאיר. הוא היה לשעבר הסמג"ד של הגדוד.
הוא עלה לרמה, מהי אינני יודע.

י. גור:

בצהרים.

לסקוב:

בכל אופן הוא התקשר אלי, שמעתם את הקול שלו
בקשר, הוא חפס כבר את העניינים בידים.

י. גור:

הוא הגיע ב-2.30.

לנדוי:

ומאותו רגע הוא למעשה פיקד.

ידין:

כן, הוא לקח את העניינים בידים, ועשה את זה יפה
אגב, עבר מטוס אחד שלנו, שנשארה לו פצצה אחת

י. גור:

והוא הוריד אותה על השיירה. זה כל הסיוע האוירי שקיבלנו למעשה.

שלחו?

היו"ר אגרנט:

אינני יודע אם שלחו, אני חושב שהיה זה מטוס

י. גור:

שחזר ונשארה לו פצצה אחת והוא הוריד על השיירה.

והוא לא פגע? י. גור: לא.ידין:

זה המטוס היחידי שהגיע אליך במשך כל המלחמה?

ידין:

לא. רק באותו יום. אנחנו היינו המוצב היחידי

י. גור:

הער: סגן י. גור

בדרום רמת הגולן ואח"כ אנחנו זיהינו מטוסים, רובם נפלו (?). אגב, צנח טייס בשעה 3.00 בערך בסביבות הל-באקי ואתד החבר'ה שהפלוגה הלך אותו, זה היה הטייס היחידי שהצלהנו להלך.

אחזור עכשיו למה שהיה אצלנו. הסנקים המשיכו לזרום מערבה, אנחנו המשכנו עם המקל"ב להסל צוותים. התחלתי כבר לעבוד עם המרגמה 52 מ"מ שלי, אמרתי שאם לא יועיל זה לפחות לא יזיק. הורדתי להם פצצות של 52 מ"מ ובמקביל אתד החבר'ה שלי הרכיב סל"ס על הסג, יש התקן ירי לילה על הסג, סל"ס איקס 4, הבעיה היא שהוא לא היה מאופס. כבר התחילו דמדומים וחושך, ואז עזבנו את המקל"ב והתחלנו לירות עם הסג, עם ההתקן ירי לילה. בדרך כלל אני ידיתי עם המקל"ב ואח"כ יריתי ב-52 מ"מ.

ידין: מי הפעיל את ה-82 מ"מ?

י. גור: היה לי סמל מ-906 שהפעיל את זה.

ידין: אתה הפעלת את ה-52 מ"מ, מדוע? מפני שהאחרים לא ידעו, או

רצית להיות בטוח?

י. גור: אני... בקיצור, רציתי לעשות את זה. וירינו במב עם התקן ירי לילה. הייתי פשוט יורה, היתה סטייה להתקן, והייתי מסיס את זה.

ידין: על מי ירית?

י. גור: היו שם הרכה מאד אנשים שהסתובבו מסביב לסנקים, בין הסנקים,

ירדו לתעלת הנ"ט ועברו לצד השני רגלי. מה הם עשו שם - באמת

אינני יודע. אגב, הם חיילים גרועים מאד, כשהיינו יורים עליהם הם היו ממשיכים ללכת,

הם לא היו נשככים, לא חופסים מחסה, היו נשארים אדישים לזה, עד שהיו נהרגים.

בסביבות 6.30 - 7.00 אני קולט שדר מ"שדר 3". עוד הערת כינויים, היה לי בעמדה

הערות: י. גור

פריסקופ עם ק/25 שנקצצה לו האנסנה. אני הייתי כעמדת השער עם עוד 5 היילים
והייתי מחקש לג'י. ר. ס. שנמצא בחמ"ל והוא הנה מעביר את ההודעות שלי.
בשלב מסויים גם הב'י.ר.ס. התחיל לבליס. את חוב ההודעות שלי הייתי מוכר דרך
חחנה מימסר בהר מירון/ בהר כנען, ^{אד} וזאת נקרא 205 של חיל האויר, לא היה לי קשר עם
אל-על.

מ"מ הסנקים, יואב, המ"מ של "שדר 3" התקשר אלי בקשר
והודיע לי שהוא מחקרב ושאני אזהה אותו לפי הנצנוץ של הא"א שלו. היה לו
פרוז'קטור של אינפרא-ארום, הוא ניצנץ בפרוז'קטור הזה וכך זיהיתי אותו. הוא
הגיע מכיוון מערב למזרח והתחיל להשמיד סנקים שנעו על הגבעות לכיוון מערב.
מה שהיה טוב, אני הייתי מריס תאורה, עם ה-81 מ"מ, מעל לסנקים שלהם והוא
היה פוגע בהם.

אמרת שלא היו לכם פגזי זרחן.

ידין:

היו לנו בכמות מוגבלת, היחה לנו מנה ראשונה בלבד. היינו
מרימים תאורה והוא היה יורה. אגב, היו לו פגיעות פנססטיות,

י. גור:

הוא עבד יפה מאד. בשלב מסויים נבמרו לי הפגזים של ה-81 מ"מ והתחלתי להביס
לו תאורה עם המרגמה של 52 מ"מ מעל לסנקים שלהם.

מה היה הסדור של ה-52 מ"מ?

ידין:

400 מ';

י. גור:

וזה היה במקום החציה שלהם?

ידין:

כן, הם חצו ונעו על הגבעות. לסנקים שלנו אין התקן לירי
לילה. יש להם רק פרוז'קטור א"א. אותה פתחתי מחלקה הצליחה
לבלום כ-40 - 50 סנקים שנעו על הגבעות. השמידו בשלב הראשון כ-20 סנקים, ובסך
הכל אני חושב שהמחלקה השמידה כ-40 - 50 סנקים, מחלקה של 3 סנקים. התנועה

י. גור:

הערד: י. גור

שלהם מערבה נבלמה, ואז הם היו עוזבים את העלה הנ"ט ופונים על ציר דרקדנה,
על כביש המערכת ונוסעים דרוסה.

דרוסה, זה לכיוון מגשימים?

ידין:

לא, הם נסעו על כביש המערכת. רמת-מגשימים זה כביש מקביל
לו. דיווחתי על כך ליואב, הוא התקרב עם הסנקים שלו. ושוב,

י. גור:

הייתי מרים לו תאורה. הם היו נוסעים על כביש המערכת וכ-50 מ' לפני הצומת
שכול המוצב שלי (המרחק שלה מהמוצב כ-150 מ') הוא השמיד אותם, הסנקים של
"סדר 3", יואב. ובשלב מסויים נשארו כאן 4 סנקים סורים בוערים כך שלא הייתי
צריך להרים לו יותר תאורה. כל סנק סורי שהיה עובר לידם אפשר היה לזהות את
הצללית שלו כברור, ואז היו פוגע בו. בסך הכל הוא בלם שם בצורה מאד רצינית.
התנועה שלהם לעבר העלה הנ"ט נפסקה וכנראה, אני כך מעריך, באיזה שהוא שלב
הפלוגה של יואב נחקלה שם בכעיות קשות והם קראו לו לעזרה. ואז הוא הודיע
לי שהוא צריך להסתלק מהשטח. זה היה בסביבות 7.30, אני מעריך, אבל זה מאד
לא מדוייק.

שלושת הסנקים שלו היו צריכים לחבור עם המוצב שלך? למעשה

ידין:

הם היו קשורים בתקן הכללי עם המוצב. (י. גור: בדיוק.)

פה היה שינוי למעשה לפי התכנון המקורי.

כנראה, אני לא יודע בדיוק מה הלך שם. הוא הודיע לי ש"קרקד

י. גור:

סדר" זקס לו והוא חי ב להתקפל. ברגע שיואב עזב את השטח

הסורים הרגישו שהדבר נעשה קל והם החילו לעבוד שוב את העלה הנ"ט, ועלו על

כביש המערכת ונעו לעבר הצומת שמול המוצב שלי. אני ביקשתי אש על המוצב

והתחילה לרדת עלי ארטילריה די רלילה, לא רצינית. 5 סנקים סורים הגיעו

לצומת המוצב, עברו את הסנקים שלהם שבעלו, ונעו עם הכביש לחוף המוצב שלי.

ועדת ההקירה - 13.2.74

לפני כן ב.מ.

ישיבה פ"ט - אחה"צ

.א.י.

הער: סגן יוסף גור

ע"י אלה שבערו?

ידין:

כן. עברו את אלה שבערו, הגיעו לצומת המוצב ונעו עם

סגן גור:

הכביש לתוך המוצב שלי. בקשתי ארתילריה יותר צפופה, לא קבלתי. היה לי בזוקאי

שמה עם 6 פצצות. כולם היו בשפניות אני נשארתי אתו בעמדה למעלה, מעל השער

(בעמדת שער) אגב שכחתי לציין שכהפסקה ^{הקצרה} ס'אז שיואב עזב שלחתי מ"כ שלי ששם שתי

שרשרות של מוקשי נ.ט. בשער המוצב. הוא הניח אותם וחזר. שאלתי אותו אם הוא

חימש אותם הוא אמר שהוא חימש אותם. (אגב, הייתי כמוצב שבועיים אחרי תום המלחמה

וכדיקת חיל חימוש העלתה שהם באמת היו חמושים)

מה זה היה?

יור' אגרנט:

מוקשים נגד רכב. אני הייתי שם עם הכזוקאי בעמדה למעלה

סגן גור:

וחמשה הטנקים התחילו לנוע לעבר המוצב שלי. הם נסעו בלי לירות, לא פגזים ולא

הטנקים המטבילים שלהם. הם בכלל לן השתמשו אפילו פעם אחת במקלעים המטביליםשלהם אגב, הם גם תוחחנים גרועים מאד. התוחחנים שלהם טובים, התוחחנים ששניים... שתחת לכל בקורת. הם התקדמו 5 טנקים ברווחים אחד אחרי השני בלי לירות בלישום דבר. אני עמדתי בעמדה יחד עם הבזוקאי, הכנסתי לו פצצה לקנה שחתי את התקע

בפנים. הטנק הראשון עבר את השער, לא פוצץ את מוקשי הנ.ט. נכנס לתוך המוצב

אני צפיתי אליו כל הזמן. היה בו אור, בקצ מכפנים אור, אני לא יודע כדיוק איך,

בוקע מכפנים אור, מתוך תא הלחימה שלהם. נכנס לתוך המוצב ועם אחת השרשראות עלה

סיפה על הסוללה. (יש חמונה במחנה של סנק העומר כך, הטנק הזה) אנחנו היינו

בעמדה מעליו חשבנו שזה 25 מ', הייתי כמוצב לפני כמה זמן והחברר שזה היה פחות

מ-15 מ'. אגב אצא מפקד הטנק לא יושב בחוץ אלא יושב בפנים.

15 מ' מהשער?

יור' אגרנט:

15 מ' ממני, מהעמדה, הוא עבר את השער נכנס לתוך המוצב.

סגן גור:

אמרתי לבזוקאי לקום, הוא קם אמרתי לו "תרביץ", הוא אומר לי אני לא רואה. זה

היה מ-15 מ'. אמרתי לו: תירה, ירה פגז, פגע במרכז הטובה של הטנק, אחר כך

א.י.

ועדת החקירה - 13.2.74

ישיבת פ"ט § אה"צ

הער: סגן יוסף גור

בדקתי, זה עשה רק כהם. לא עשה שום דבר.

לא חדר?

ידין:לא, לא חדר. פגזים אחרים ^{חדר} פגזים, זה לא פגז חדר.סגן גור:

באיזה סנק זה היה?

ידין:

ב "סי" 55. הצוות הרביש במכה וקפץ החוצה ואז פטעתי

סגן גור:

בהם בקלצניקוב שהיה לי בשחכ היו עוד על הסנק פגעהי בהם בקלצניקוב והרגתי אותם. אחד מהם הצליח להכנס לתוך המוצב ואחד מההיילים שלי שהיה בפתח של התעלה זרק עליו רימון ולא ידענו אם הוא פגע בו או לא. שלשת האחרים אני הרגתי עם הקלצניקוב.

אמרתי שהיו 5 סנקים. סנק שני המשיך להתקדם והגיע לקו השער ונפצר משמאל כי הוא פחד כנראה סמוקשים בשער. הוא נעמד משמאל לשער, 20 מ' מהעמדה שלנו, בגא הכיחי עד שהוא נעמד, אמרתי לבזוקאי לקום, כוון ירה, אוכר לי לא יורה! אמרתי לו להרים את היד. בקיצור הרים את היד ^{דחפתי} אמצא לו פצצה שפתי עוד קצת רוק, הרביץ פגז, פגע, אחרי כמה שניות התחיל לצאת עשן לבן, כשיצא עשן לבן אז השריונרים הסורים קפצו החוצה. הם קפצו החוצה, היה לי קשה לראות אותם בגלל העשן, לא יריחי בהם. הם נכנסו, יש במוצב גדרות מסביב. מהתעלה החיצונית יש בערך איזה 7 מ' גדר, אחרי זה יש שביל לכל ... מוצב ואחרי זה יש עוד גידור מסביב. הם רצו בשביל הזה 7 מ' כהתעלה, הם היו מבוהלים מאד לא ידעו מה נעשה אתם. אני רצתי בתעלה לצד הצפוני, הם רצו מגביל אלי. הרגתי אותם בגדרות. אחד מהם נפצע אחד משלשה האלה, נפצע, הם יללו שם כל הלילה, כבוקר הסלתי אוהו עם רימון. פחדנו שהם ישחילו לנו רימונים פנימה כי הם היו סמש מתחת לתעלה שלנו, 7 מ' מאחור.

מה היה עם השלישי?

ידין:

היו עוד שלשה סנקים ואז באיזה סתיו ררך פלא הגיע שדר

סגן גור:

5. הודיע לי שהוא מגיע. דווחתי לו 3 סנקים בדרך למוצב, הגיע, חיטל 2 את השלישי

הוא הדליק עם המקלע המקביל שלו, נבמרה לו החמושת והוא הדליק אותו עם המקלע

ועדה החקירה - 13.2.74

א.י.

ישיבה פ"ט - אהה"צ

העד: סגן יוסף גור

בינתיים דווחו לי שיש סנק אחד, מצפון מזרח וסנק אחד מדרום. אגב, לגבי חיילים

ככלל, אז חוץ מה-5 שהיו אחי ועוד איזה 3 אנשים שנשארו נורמלים כל השאר היו

בהלם. נהתי להם פקודה להיות נעמדות, הם היו בורחים לי לתוך החם"ל, לא תפקדו,

הסמל שלי לך תיפקד.

ממה אתה חושב הם קבלו הלם, מהארטילריה?

לסקוב:

מהארטילריה. אני אגיד לך, אני משוכנע שאם כל אחד מהם היה

סגן גור:

אחי בעמדה, הוא היה ממשיך לתפקד. כל מי שהיה אחי בעמדה הוא היה 100% אפילו אחרי

יום הם קבלו בסחון עצמי מופרז.

הם היו מבודדים בארטילריה ולכן זה קרה?

לסקוב:

הם היו ביחד אבל הם היו מבודדים מפני.

סגן גור:

לא היה להם פיקוד סמלים, רב"טים.

אפגאצ: ידין:

היה להם. והסמל שלהם היה גם כן כהל"ל, אגב, החיילים שהיו

סגן גור:

אפגאצ במחלקה שלי תיפקדו הרבה יותר טוב, החיילים ששקצ אישית, ככלל החיילים שנשלחו

למוצב הזה לא היו החיילים הטובים ביותר, בדרך כלל כל מי שנשאר באל-על בשביל

לפתוח צירים ואת החיילים הפחות טובים שלח למוצב.

באימונים לא עברתם סימולציה של הפגזה והרעשה ככה שאנשים

לסקוב:

ידעו מה זה או שזה היה חדש בשבילם?

זה היה חדש בשבילם.

סגן גור:

בקיצור, הם היו בורחים מהעמדות והדווח לגבי (התברר) הסנק

מדרום לא היה נכון. אני לא ידעתי את זה, ודווחתי לשד"ר 3 שיש לי סנק מדרום וסנק

מצפון מזרח. הוא שאל אותי אם יש מיקוש, אמרתי לו שאני מתאר שיש מיקוש אבל אני לא

יודע בדיוק איפה, ומה רוחב הרצועה? התקשרתי לפלוגה והודיעו לי שיש רצועה צרה

של מיקוש והוא יכול להקיף את המוצב מצפון. הודעתי לו על זה ואמרתי לו שיזהר מציד

הכביש כוון שגם שם ממוקש וכלו שגמרתי להודיע לו אחד הטנקים שהסתובב, ירד שיפה

מהכביש עלה על מוקש ופרץ שרשרת.

תעודת המעורבות - 17.8.74

ישיבת מ"ט - אה"צ

הער: סגן יוסף גור

באשר לזמן המ"ט של דף שדה 3 כבר היה ידוע בהתבטל שמו הכל המפורד.

הדין: אין הוא אה"צ

סגן גור: הכל כדור בראש

הדין: מפני שהטנקים

סגן גור: לא יודע.

הוא פרש שרשרת והודיע לי שהוא גמור והוא הודיע לי עוד
שהוא שנגמרה לי תחמושת פגזים. אמרתי כבר שאה הטנק האחרון הם הדליקו עם המקלע
המקביל ונגמרו להם הפגזים ובקש ממני שאטהר את המוצב מהטנקים הסוריים כדי
שהוא יוכל לקחת החמושת מהטנקים הסוריים. היום אני חושב שהתחמושת לא מתאימה
פשוט.

לסקוב: כשה, אצלו היה 100 וזה 115.

סגן גור: יכול להיות. השריוןר אכר לי את זה אז אמרתי לו בסדר,

לא חשבתי הרבה. הטנק שהיה מצפון מזרח הם לא טפלו בו. יותר מאוחר הצבתי שכ
3 חיילים עם פק"ל רונ"ט וארנ"ט אמהתי שרק מטורה של 10 מ' שיפגעו בו אם הוא
יעלה עליהם. באותו זמן, כשהסלתי את שני הטנקים האחרים לא ידענו מה קורה בשאר
המקומות. זה לקחים כבר יותר מאוחר לגבי קשר בין העמדות. היו לנו מקופי 6 שלא
עבדו. חששתי שאיזה טנק יעלה לי על הסוללה פתאום מצד מזרח או מצד דרום בלי שאני
בכלל אדע עליו. כבר הייתי מוכן לדפוק איזה טנק שנכנס לי לחוף החצר מהחוף.

הדין: בטכאים האלה לא היו ממוקשים?

סגן גור: היה ממוקש. אחר כך החברר לי שהטנק שהיה מצפון מזרח עלה

על מוקש פשוט. הייתי צריך לטהר את המוצב. חששתי מהטנקים שהיו בתוך המוצב.

הכפפה היתה שלא היה לי קשר לשתי העמדות האחרות, לעמדת המ"ט ולעמדת הסמל.

לסקוב: כלאמר כל קשר הפנים שלך לא עבד כבר?

סגן גור: לא עבד. בשניות הראשונות האינטרקורב הלך וגב כסלפון

שהיה בעמדת המ"ט הלך, היה לי קשר לחמ"ל בלבד עם המ"ט. 25 ל-26 י"ז אר כ"י שלו.

ועדת החקירה - 13.2.74

א.י.

ישיבה פ"ט - אחה"צ

הער: סגן יוסף גור

קשר הטלפוני והאינטרקורס היה על פני השטח או מה?

ידין:

זהו, כנראה היה על פני השטח.

סגן גור:

אם מי היה לך קשר?

יו"ר אגרנט:

עם החמ"ל, עם הכונקר.

סגן גור:

באלחוט?

ידין:

באלחוט. היה לי קשר קוי לתל-פארס, כלומר לגדוד ומשם

סגן גור:

לתל-פארס. בעמדת השער נשאר בטלפון שלם, בעמדת הנ.מ. גהטלפון נהרס.

יכול להיות שהקו הזה לתל-פארס, הכניסו אותו יותר עמוק

ידין:

באדמה. בקו עורקי גדול ואצלכם זה היה על פני השטח.

לא בהוך המוצב אני לא יודע. מה שכרוך שצריך לשים את זה

סגן גור:

בתוך האדמה ועוד דבר נוסף,...

אתם לא בדקתם את הבעיה הזאת אחר כך?

ידין:

לא אני אלא בדקתי. אני אניג לך מה שאני סבור שזה בתוך

סגן גור:

האדמה הבעיה היחה שעמדת הנ.מ. נפגעה כל העמדה יחד עם הטלפון. לגבי החוטים של

הכליימור והאכטיחים הם הרי גלויים על פני השטח, אז הפגזה אחת הכל....

היה לך טלפון שדה שאתה יכולת להתחבר אל החוטים או טלפון

לסקוב:

סוג אחר?

לא, בכלל לא ניגשתי לעמדת נ.מ. היה לי רק תצפית שמה, זה

סגן גור:

לא ענין אותי כל כך. הייתי עסוק ולא היה לי סמל שינהל את העניינים בחלק השני

של המוצב.

זה לא כל כך שייך לעבר. כל הדברים האלה שאחא אומר עכשו

ידין:

על הכליימור וכו', אתה לא דווחת על זה אחרי המלחמה?

אני הגשתי דו"ח למג"ד שלי.

סגן גור:

ושמה ציינת את הדברים האלה?

ידין:

תעודת התעוררה - 13.2.74

דשיכה ב"ט & יתתי

תעודת: סגן יוסף גור

לגן גור: לגן ציינרז במסד לכלימור.

ידין: בדאי שחששה את זה בעתיד.

סגן גור: הגשתי לבג"ד שלי. אני סתור לי שיש עוד החקירות

צבאיים נוסף לוועדה הזאת בעשר ללקחי מלחמה.

ידין: לא היה לך עדיין החקירה?

סגן גור: לא, לא היה לי.

היה דיון בחטיבה, בחטיבת הצנחנים, אני לא השתתפתי בו,

הייתי באימון נגמ"שיף השתתפו מ"פ, סמ"פ וגם מ"סי.כ.

ידין: בדרום כבר?

סגן גור: כן, בדרום.

נהזור לענין. רציתי לטהר את המוצב באש ולא הייתי יכול

למה לא היה לי קשר. רציתי להודיע להם שיכנסו לעמדות, לבונקרים כדי שאוכל

לטהר אותו באש. להמ"ל הצלחתי להתקשר והם העבירו בצעקות. זה לקח איזה שעה

בערך עד שהצלחתי להכין את השכח מכחינת ידיעה של כל האנשים שאני הולך לירות

בתוך המוצב. הכנתי חכניה, אדם אחד היה עם מ"ג בעמדת אג שער בהיפוי לעבר

הטנק. חששתי מאיזה טנקיסט שוכב מתחת לשרשרות של הטנק. היה בהיפוי, עוד אחד

היה בקצה התעלה בהיפוי לעבר חצר המוצב. אני ועוד שלשה חיילים היינו צריכים

לטהר. עמדתי בפה של התעלה, זרקתי רימון אחד מתחת לשרשרות של הטנק. עוד

רימון לחוך הפתח של הבונקר. נכנסתי באש עד הפתח של הבונקר, זרקתי עוד רימון

פנימה ונכנסתי באש לחוך התעלה. היו לי נוחבים במחסניות, התעלה הייתה השוכה

לגרמי, התעלה הזאת שמובילה לבונקר של המפקדה, של החמ"ל. היו נוחבים במחסניות

והנוחבים נתקעים בקירות ומאידים של כל השטח. ראיתי שאין שם שום דבר, נכנסתי

להמ"ל, ספרתי להם שהכל בסדר. היו שם כאלה עאי אפשר היה לדבר אהם בכלל, הכשכתי

טהרתי את עמדת ב"ט, עמדת סגל וכזה נבמר הענין.

ידין: זה בלילה?

סגן גור: זה בלילה. ל יום שבת.

ועדת החקירה - 13.2.74

א.י.

ישיבה פ"ט - אחה"צ

הער: סגן יוסף צוראידין: אור ליום א'?

סגן גור: כן, זה עוד לא היה יום א'.

ידין: כלילה בין שבת לא'

סגן גור: כן.

יור"ר אגרנט: מה עשית כשנכנת לחמ"ל, ראית אותם המומים או מה?

סגן גור: הם ישבו שם עם הראש למטה והיו מדופרסים בצורה רצינית.

יור"ר אגרנט: מה עשית?

סגן גור: דברתי אליהם, סיפרתי להם שזה לא סיפורים, אפשר להשמיד

טנקים עם כזוקה, שזה קורה. חייכו קצת וזהו. לא הגיבו יותר.

אגב אני הייתי יום אחרי זה פצוע בתוך השחפ"צ הרגשתי את הפגזים למעלה, זה

הרגשה לא כל כך נעימה, אולי בגלל זה. כשאתה לא יודע מה קורה בחוץ.

ידין: אבל השחפ"צ עמד בפני הפגזים.סגן גור: השחפ"צ עמד פנטסטי מלבד בכונקר של החמ"ל יש מקום לתותח20 מ"מ שהוציאו אותו בקיצור שמה זה לא משוחפץ. שמה פגעו כמה פגזים של טנקיםשעשו חור של 2 x 2.ידין: איפה שהיה משוחפץ זה עמד?סגן גור: עמד בצורה יוצאת מהכלל.

אחרי כן א.א.

כשרונותי להבדוק למחר במועד המסוים ובמועד להחסיים, קראו לי למעלה יחדיו על
תנועה מהודשת של שריון, עליתי למעלה...

ידין: עדיין בלילה?

י. גור: כן. בערך באחת עשרה. עליתי למעלה, התברר ששירה של

נגמשים - לא זיהיתי הכל בבירור - היו שם נגמשים,

כ-7 סנקים בליווי, משאיות, תותחים מתפעלים. החבר'ה טוענים שהיו שם גם טילי נ"מ.

אני לא זיהיתי. אגב, בטלב הזה כבר ה-6א שהיה למעלה בקמדת שער, נפגע מרסיסים

ויצא מכלל פעולה, דיווחתי על זה. התקשתי עם הסוללה בתל-פארס, ביקשתי אש על

השירה הזאת. אמרו לי: תסתין. דיווחתי עוד פעם, הודעתי להם שאין כפק שעם שחר יזוזו.

אגב, בשעה שתיים/ככלל נפסקה הזרימה שלהם. עצרו, עשו "פוס". הודעתי לסוללת

את הנ"צ שאני רוצה שיפגיו. הם אמרו לי: לא, זה נופל על או"ם נובמבר, על תצפית או"ם

אני אוסר לא. לא, כן, לא, כן. אמרתי להם: טוב, תקחו את המוצב שלי, הלכו 250 מטר

צפונה, חוציאו את הנ"צ בעצמכם וחפגיו. אומרים לי: לא. בקיצור, אמרתי להם: תחנו

מהנ"צ שלי 200 מטר צפונה שלא יפלו לתצפית או"ם. אני לא יודע ממה פחדו, האו"מניקים

ככר מזמן בודאי לא היו שם. בקיצור, נתנו פגז והוא נפל רחוק. נתתי להם תיקון.

אמרו לי שאסתין. עוד תיקון. אחרי איזה שעה עוד פגז רחוק. עוד תיקון. בקיצור, כך זה

נברר עד הבוקר. עם אור ראשון הסורים התחילו לנוע. התחילו להצות חעלה הנ"ס ולהמשיך

על כביש המערכת. עלו לכביש המערכת, נסעו דרומה.

כשהגיעו לצומת המוצב שלי, שבעה היילים/י^{סורים} כנראה

לשולל שלל, לבוז בזו. חשבו שהמוצב הרוס, הוא נראה הרוס לגמרי. נדמה לי שלא היו

להם הגוריים, הלכו עם נשק הלוי על הכתף. הב הלכו על דרך המוצב. הצבתי את המ"ג שלי,

הייתי עם הקלצ'ניקוב. הם התקרבו, כשעברו מעבר לעיקול, בטווח של 30 - 40 מטר,

אמרתי למ"גיסט שברגע שיראה שאני פותח, יפתח מיד. אני פתחתי, הוא פתח מיד אחרי.

רובם נהרגו, ³⁻² נפצעו, ³⁻² גררו את עצמם, הסנקים שהיו שם. התברר לסורים שאנחנו

היים, אז שיריונית ראשונה שהיתה על כביש המערכת רצפה להכנס, אך התחרטה ונסעה.

שיריונית שניה עמדה בצד הדרך. שיריונית שלישית נכנסה פנימה.

הער י. גור

ברגע שהאיר היום, התברר לי שהסנק שנמצא מצפון-מזרח הוא כנראה נטוש, לא היה שם אף אחד. לקחתי את הפק"ל רנ"ט לעמדת שער, הכנתי לי מחסנית עם תחמישים, זה לא רעיון טוב, כי התחמיש אין לו קליע והוא נכנס כקושי לבית הבליעה של הרובה. הכנתי מחסנית עם תחמישים, שמתי פצצה. כשהתקרבה השיריונית אמרתי לבזוקאי שאם אני לא פוגע והמצב מחסיר, שיפגע הוא. בר"נט נורא קשה לפגוע. הם התקדמו. מסווח של 60 מטר דגג יריתי נותב ראשון, לא פגעתי. השיריונית הגבירה מהירות, קיצרה טווח אלינו והסתתרה אחרי טנק. שפתי מהר עוד פצצה, טענתי תחמיש. רק החלק האחורי שלה היה גלוי. פגעתי בה בחלק האחורי. אחרי כמה שניות התחיל לעלות עשן, ואז קפצו הסורים והם גיסט השמיד אותם. שארית היום. דבר ראשון, צלפנו כל הזמן על חיילים שירדו לתעלת הנ"ט ועלו למעלה. צלפנו על חיילים שהיו בשטח. אגב, הבאנו כבר את המקלע הכבד מהעמדה הדרומית לעמדת השער. צלפנו, הורדנו עליהם קצת 52 מ"מ, כשהגיע המק"כ, לקחתי את המק"כ. היחה שם שיירה לאורך כביש המערכת של 150 - 200 כלי רכב, שיריוניות שמלווח משאיות ודלק וכל מיני דברים כאלה. השיירה הזאת חלק קטן בא מן הצד שלי, וחלק פשוט בא מצפון על כביש המערכת. עם המק"כ דפקנו את כל השיירה הזאת לכל האורך. היו שם משאיות עם דלק, אבל לא הצלחתי להציח אותן. זה נראה לי משונה מאד.

אולי היה זה סולר?

לסקוב:

אבל אני חושב שהסנקים שלהם עובדים על בנזין.

י. גור:

על סולר.

לסקוב:

כנראה שזה היה סולר. בכל אופן, השיירה נעצרה, האנשים

י. גור:

קפצו למטה והעסק דמם. הכביש היה חסום. מדי פעם היתה

שיריונית מנסה לפגג לעקוף. היינו עושים לה מצרב עם המק"כ והמקל"פ, כשהיו

מגיעות לקרבה הצומת של המוצב היינו דופקים אותן. בקיצור, כל העסק היה חסום

לגמרי. היתה שיירה ענקית של מכוניות, נגמשים, שיריוניות, משאיות, שעמדה ולא זזה.

כשהעסק טיפה נרגע, ירדתי למטה לחמ"ל להאזין לקשר

ולראות מה קורה. למעשה לא ידענו הרבה על מה שקורה.

5032

במשך היום אבדה לכם האנטנה?

נבנצל:

אל ה-25, אבדה לנו האנטנה... נקצצה כבר ביום שבת.

י. גור:

אכל הלא לנו ג' ר.סי. שזה מכשיר קטר גדול יותר.

ומאנו בטכניסטור שסיפרו שצחל" כולם בהזיה הדרוס, קרובה סוגבלים, וכל מיני

פד* זכריס כאלה. לא האמנו שזאת מלחמה.

לא האמנחם שזאת מלחמה?

לנדוי:

ביום ראשון?

ידין:

זה היה ביום ראשון בבוקר. לא האמנו שזאת מלחמה.

י. גור:

בדרוס? אצלך האמנח?

לנדוי:

לא, גם אצלנו לא האמנו.

י. גור:

מה חשבתם על כל זה?

לנדוי:

אביד לך, צריך לעשות ניהוח פסיכולוגי כמכיל זה.

י. גור:

פשוט, זה לא נראה.

עשרה סנקים...

לנדוי:

כל המלחמות שלנו באו עם הכנה נפשית לפני כן.

י. גור:

כשבת אמרו לכם...

ידין:

אמרו שתהיה פלישה יבשתית. כבר קרה סנקים הדרו

י. גור:

וכנשו כמה טוצבים.

רבע, פה מאה סנקים, שם המישים סנקים.

ידין:

נכון, אני יודע. אבל לא היה לי ראש לנתח את הסצב כמו

י. גור:

שהוא. ביום ראשון בבוקר כבר דיברתי על מלחמה, בחיור.

במכשיר הקשר לא קלטת מה קורה בסכיבה?

ידין:

רוב הדיווחים שלי העברתי דרך היל אויר.

י. גור:

לאזנת גם...

ידין:

ירדתי למטה כדי להאזין ולראות מה קורה. שמעתי דבר ראשון

י. גור:

שמפניכ את הטוצבים.

ביום ראשון?

לסקוב:

י. גור: כן. כאשר ירדתי למטה, היו כבר שני חיילים פצועים.

הם היו על יד עמדת נ"מ וחטפו פגז.

היו"ר אגרנט: ממי שמעת שמפנים את המוצבים?

י. גור: שמעתי בקשר ש-115, למשל, באים לפנות. המג"ד מודיע

שבאים לפנות אותו עם טנקים.

כשירדתי למטה, היו אצלי שני חיילים פצועים. הם קיבלו

רסיסים מפגיעה של פגז. אחד קיבל רסיסים ביד ובמפשעה, והשני נפגע בכתף. לא היו

פצועים קציני. הכניסו להם אינפוזיה.

ידין: היה לך רופא?

י. גור: היה לנו חובש, מילואימניק, שהיה לשעבר חייל בגדוד שלנו.

לנדוי: הוא מילא את תפקידו?

י. גור: הוא מילא את תפקידו. דיווחתי על הפצועים שלי ושאלתי

מה עם פינוי בשבילם. הודיעו לי שכבר מפנים אותי, תוך

חצי שעה יגיעו טנקים ויפנו אותי.

לנדוי: מאל-על אמרו לך?

י. גור: המג"ד שלי.

נבנצל: מתי זה היה?

י. גור: זה היה ביום ראשון. אני לא זוכר את השעה הסדוייקת,

אני חושב שזה היה בערך ב-8 - 9.

כשמעתי מאוחר יותר שמפנים את כל המוצבים מכל האנשים,

שאלתי אם גם אותנו מפנים. אמרו: כן, יכנסו טנקים ויפנו אתכם.

היו"ר אגרנט: זו פעם שניה שאמרו לך את זה?

י. גור: כל הזמן שאלתי. שמעתי שמפנים, כל הזמן מפנים. שאלתי

מה אחי, ואמרו: כן, מפנים אותך. כשראיתי שהפנין

מחארך, ביקשתי פינוי לפחות לפצועים. אמרו לי: בסדר, עוד חצי שעה. עוד חצי שעה.

בקיצור, שלושה ימים אמרו לי: עוד חצי שעה.

היו"ר אגרנט: זה נמשך כך שלושה ימים?

5034

י. גור:

כן. אכן, כבר אמרתי עברו מסוסים שלנו...

ידין:

ונפגעו? אני האירי המסתובב שלי. הרי נולד בשם ליוד.

י. גור:

מיד היו רצים אליו ארבעה טילים, היו דופקים אותו

לבטרי. אף טייס לא צנת, מלבד ביום שבת. המסוסים נפגעו מטילי נ"ט. בגיזרה שלי לא הצליחו לעבוד בכלל.

ראיתי סקי-הוקים שחקפו ליד המישורים של רמת מגשימים.

על יד רמת מגשימים היו ריכוזים עצומים של זיריון וח"ר סורי. שם עברו מסוסים של היל אויר וריסקו אותם יפה מאד.

באיזה יום?

לנדוי:

זה היה ביום ראשון בבוקר.

י. גור:

המסוסים שהיו מזהמה, יותר בכיוון שלי, לא נשקרו באויר.

נפלו.

ראית את אלה נופלים בעומק הגיזרה הסורית?

ידין:

לא. השברים שלהם נפלו עלי.

י. גור:

שם נפגעו. ועל יד רמת-מגשימים, פנימה, פגעו יפה?

ידין:

עד כמה שהצלחתי להכחין, פגעו יפה.

י. גור:

מדוע זה? הרי גם הם היו מכוסים טילים?

לנדוי:

אני לא יודע. כנראה שוללות סאם 3 כיסו את הגיזרה

י. גור:

שלי ולא את הגיזרה של רמת מגשימים. אני לא יודע אם

זה הגיוני.

מה ראית, הם פגעו בטילים?

הי"ר אברנט:

המסוסים שהיו כסביבה שלי פגעו בסנקים של הסורים,

י. גור:

בח"ר, בשיריוניות, בכל מה שהיה שם. שם לא ראיתי

טילים. מאוחר יותר הטייסים כבר למדו להתחמק. אבל זה כבר היה מאוחר יותר.

הרגיזת אחר כך בשינוי של הכספים המסוסים?

לנדוי:

5035

ראיתי. רואים שהם מהחילים לרקוד כאויר. אני לא ראיתי

י. גור:

הרכה, מעט מאד התהסקו, אבל זה היה כבר בסוף.

אז עוד היינו במצב רוח די טוב. יותר מאוחר דיווח לי

הפ"כ שלי מלמטה, ששמע בקשר שהסורים כבר בבני-יהודה, ומתארגן גרוד להגנה כצמח.

מי אמר לך את זה?

היר"ר אגרנט:

הפ"כ שלי שהיה קשר של 25 בעמדת השער.

י. גור:

אז כבר היחה הרגשה של מלחמת השחרור.

אתה עוד לא נולדת אז.

ידין:

אין לך זכרונות אישיים מהימים ההם.

לנדוי:

אביד לך, ^{אחר} החינוך וכל מה שאתה מקבל, אתה יכול להזדהות

י. גור:

עם אותה הרגשה, כשאתה מגיע למצבים דומים.

זאת היחה האוגדה של מוסה פלד?

ידין:

אינני יודע. הודיעו שגרוד שיריון מתארגן להגנה

י. גור:

כצמח. זה היה די מדכא.

אחרי כן יע

דעת המקורה, 18.8.74.

ישיבה פ"טפ אחרי הצהרדים

5036

קד: י. גור

אלה שהיו בהמ"ל שמעו את זה והם היו די מדוכאים כבר מסילא, למעלה
היה עליז. בעמדה שלי. בעמדה שלי שפרחי על מוראל גבוה.
חייל אחד שקרא לי דמקד הורחז אותו לעשרים שביבות שמיכה. בעצור היה
שם די נחמד.

מה אכלתם שם בינתיים ?

לנדאו:

מנות קרב לא היו שם, היה לנו שק"מץ אכלנו שוויכט

י. גור:

והם שחו קולה. אלה שהיו למעלה לא היה להם שום דבר, אלה

שהיו למטה היה להם את השק"מ.

מזון ההירוס לא היה בסדר, או שהוא אזל ?

ח. לסקוב:

לא, לא היו מנות קרב.

י. גור:

גורד 12 לקח את זה איתם.

ח. לסקוב:

גורד 12 שהולך לאימון מרוכז לוקח איתו תמושה לוקח איתו

י. גור:

מנות קרב, כך אני חושב, כשהוא עוזב את המקום הוא מרים תאור

באוויר, יורה עם הרנטים, עושה שם חינבה שלמה.

בינתיים דווחו לי מלמעלה שיש בעיות. חיילים סורגים התחילו לצלוק ^{שכננו מעל הקונזם} עלינו

עם נק"ל וחלק עלו על סנקים נטושים והתחילו להפעיל את המקלעים.

נוסף להם הייתה משאית עם מרגמה שהתחילה להפציץ על המוצב. כבר התלחי לדרוח

למרגמה 85 שלנו ובעזרת 4,3 פגזים חסלנו את המשאית הזאת.

במקביל הופיע ג"פ תולר שהתחיל לפגוע בנו בסווח די קרוב

ח. לסקוב: עליך ?

כן. אלה היו פגיעות סדוייקות מאד.

י. גור:

הוא פגע מאיחנו ב-10 מטר כל הזמן. אם זאת הייתה התעלה

כאן היה השחפ"צ של החמ"ל, הוא פגע ב-10 מטר למטה.

מי שהיה בתעלה לא-36 ולא חטף פגיעה ישירה לא נפגע.

ועדת החקירה, 13.2.74

ישיבה פ"טק אחרי הצהריים

5037

עד: סגן יוסף גור

נוסף לזה מה שקרה, התולר התחיל להתחיל לירות עלינו, הפעלתי את המרגמה 81 הייתי יורה פגז לידו, היה מדלג לאחור, עוד פגז והיה מדלג לאחור, ולא הצלחנו לפגוע בו.

התולר הסתלק וחי"ר התחיל לעלות עלינו, לא בצורה רצינית, לא בצורה מאורגנת, הם ירו עלינו ר.פ.ג.י. 2, מלבד פגיעות טובות התעלה היתה מלאה בזנבות מחכת של ה-ר.פ.ג.י. 2, הצליחו לעלות, התקרבו לטווח קרוב ופקנו אותם, אחת מהפצצות האלה פגעה בקמדה שגר, רסקה אותה. המק"כ שהיה שם נהרס, המקל"פן שהורדתי כמה דקות לפני כן (ידין: המק"כ היחיד שהיה לך?) כן, היחידה שהיה לי. המקל"פ, כמה דקות לפני כן הורדתי לנקות אותו, למטה, לשפנייה, ונשאר שלם.

חייל שעלה לעמדה, נפגע, קבל שטפי דם בראשו וכבסן, הורדנו אותו לשפנייה היה פצוע די רציני, חשב שהולך למות, היה היסטרי, החוכש שהגיע הכנסס לו אינפוזיה, הוא היה הסטרי לגמרי, קרע את האינפוזיה מהזרוע שלו. ביקש מים וביקש מורפיום, היה אסור לתת לו משום שהיו לו פגיעות פנימיות. הכנסנו אותו לבונקר. הכביסו עוד פעם אינפוזיה, קרע אותה עוד פעם בקצור הורדנו אותו לבונקר לוחמים ודווחתי לקשר שיש לנו פצוע קשה בקשתי עזרה האשונה בשבילו, הוריעו לי שיש בעיות, לא מצליחים, אין סנקים, לא יודע, וזו בערך היחה החשובה.

בסביבות אתר הצהריים הופיעו שלושה סנקים בסביבות אום-מוגרב (?) בכניסה לכיוון המוצב שלנו.

אגרנט: ב-5.20 ?

י. גור: בסביבות הצהריים.

תקנה החקירה, 13.2.74

ישיבה פ"ט, אהרי החקירה

הער: י. גור

503

בסביבות הצהריים הגיעו שלושה סנקים עם פריסה, בקשה ארסילרית.
על הסוגב עצמו. הורידו ארסילרית וסנקים. הם התקפלו ובהם, ברז
התהווה.

ה פ ס ק ה

י. זדין: ובכן אתה ממשיך במה שהפסקת לפני ההפסקה.

י. גור: גמרנו עם זה שהיו שלושה סנקים בפריסה.

הם סתלקו והגיעו עוד איזה 5 סנקים מאותו כוון.

עוד פעם אהו ספור, ירינו, לא פגענו, הסתלקו לאהור.

בשעה בערך 3 - 4 היה די שקט. בשעה 4, (אנרנסט יום זה ?) זה היה ביום

ראשון, ובכן, כסביבות שעה 3 או 4, הופיעה שיירה של כל המינהלות שלהם.

זה כלל בעיקר חוכשים ורופאים, שיירה שהופיעה מדרום על ציר המערכת.

והקדמה על ציר הסוגב.

ידין: איך הגיעה מדרום ?

י. גור: אני לא יודע, סליחה, אמרתי מדרום אבל הגיעו מצפון על כביש

המערכת. כשהגיעו בערך לטווח של 500 מהסוגב, ירדו מהכלי רכב, החפרון

על כל הגבעות מסביב והחחילו להוציא את כל ההרוגים והפצועים שלהם.

היו כשלושה סנקים, או 5 סנקים, אני כבר לא זוכר. החפרון על הגבעות

הוציאו את הפצועים מהגדרות, שפלו בהם, התקרבו לכוון הסוגב,

ח. לסקוב: היו עם דגל צלב-אדום, שוב דבר ?

י. גור: לא ראיתי.

5039

ועדת החקירה, 13.2.74

ישיבה פ"ט, אחרי הצהריים

הער: י. גר החלטתי שאני מוריר עליהם ארטילריה.

דווחתי לסוללה, ל-155 מ"מ, שיורידו לי ארטלריה

הם הודיעו לי שאמחין, אני ממחין, אמרו לי עוד כמה דקות, אבל זה לא

הגיע בקיצור. הם הגיעו עד למוצב בשני סנקים, נעמדו בצומת המוצב

בעמדות אש לכוון המוצב. שאר השיירה גמרה לאסוף את הפצועים

חגיעה לצומת המוצב, פנתה מערבה על ציר פלגה.

אגרנט: מה היה עם שני הסנקים, הם עמדו ?י. גר: נשאר לעמוד כאשר השיירה זורמת ועוברת.

מאמסחים את השיירה.

השיירה נוסעת על ציר המערכת (מראה במפה) פונה על ציר פלגה בכוון הזה,

את הקצה שלה לא ראיתי ככלל. הכביש עולה על גבעה. זה היה בטווח של 600 מטר.

מה שאני ראיתי זה בסביבות 200 מטרים כלי רכב. הם אספו את הפצועים

שלהם. המשיכו מערבה. המשיכו מערבה על ציר פלגה, לא ראיתי לאן נוסעים.

הסנקים המשיכו לעמוד, נשאר, והשיירה המשיכה לזרום.

נוסף לשני הסנקים היו עוד איזה שלושה סנקים בתוך השיירה, אבטחו

אוהה מקדימה ומאחורה. נוסף לכמות רצינית של שריוניות.

בסביבות עם חשיכה, 6, 7, שני סנקים התחילו לנוע מצומת המוצב

לכוון המוצב שלי.

אחרי כן רשמה ר.ב.א.

ועדת החקירה - 13.2.74

- 81 -

לפני כן רשמתי י.ע.

ישיבה פ"ט (אתח"צ)

ר.ב.א

הערך: סגן י. גור

י. גור:

אני השבתי בהחלטה שזה 3 סנקים, אחר כך זיהיתי ב-ס.ל.ס. שזה כנראה סנק גשור, אחרי זה שריונית ואחרי זה עד סנק. הסנקים האלה, עוד לכני שהתחילו לנוע, בקשתי ארטילריה על המוצב, בדחיפות בקשתי. למה? הסנקים האלה לא יו טפסס. הוא היה יורה פגז לעמדה שלי, מתכה שהעשן יתפזר מתקדם עוד 20 מ', עוד פגז. מתקדם. והוא פגע בחתית העמדה, ממש קרוב מאד אלי. שכחתי לספר, שחצי שעה לפני כן, היה לי קר ולבשתי את השחפ"ץ. (אפודה מבן). 20 מ' פגז, עוד 20 מ' פגז, אני לראיתי שום דבר. כל פעם שהעשן היה מתפזר, אני הייתי מנצל את ה-ס.ל.ס. מרביץ פגז, והוא היה נעלם לי מהעיניים, בקשנו ארטילריה, הארטילריה לא מביעה, בקיצור, אני הייתי שם עם הרנ"ס, הרביץ פגז התקדם. נעמד בשעה, בטווח של 20-30 מ' יריחי בו רנ"ס ראייה את הכתם הבהיר על רקע הסנק, השבתי שפגעתי בו, אחר כך ביום ראייה שהרנ"ס חדר ועשה חזר בקנה. א שמתי מהר פצצה, הרבצתי עוד פצצה פגעתי בנגמ"ש. פגעתי בו הסנק השלישי ראה שהענינים מסוככים, נסע רברז, נסע אחורנית בכיוון מערב, נכנס לתוך הגדרות, אני עקבתי אחריו מהוך ה-ס.ל.ס., השרשרות התחילו להסתבך בגדר, הוא נסע אחורה קדיכה, בקיצור, היה לו "כרוך" רציני, כנראה שהוא נכנס ללתך והתחיל לירות פגזים לא מכוונים. מקביל אליו פתאום אתחילה לצאת לרדת הארטילריה מתל-פרס, ואז כנראה נפגעתי ממנה.

אתה נפגעת מהארטילריה שלנו?

י. ירון:

או פתארטילריה שלנו או מהסנק שהשתולל שם.

י. גור:

כנראה שהפגז פגע מאחורי. אני לא ראיתי, החכרה ספרו לי שהשחפ"צ היה מלא רסיסים, אני קבלתי רסיס שנכנס לי בכתף ועשה לי מנהרה. נכנס ויצא לא נשאר בפנים, אני נפלהי, נבעתי ביד, לא הרבשתי שום תחושה ביד, הרמתי אותה היא נפלה, חשבתי גלכה יד. היו על ידי החכרה שלי - היה לי חוסם עורקים - אמרתי להם - להוציא את חוסם העורקים, עברנו קורס חובשים הצי שנה לפני המלחמה כל הסבל. אחרי הפעולה בבשרות, בעקבות חלקים החיילים שלנו עברו קורס צניחה

ישיבה פ"ט (אחה"צ)

הער: סגן י. גור

י. גור:

ואנחנו עברנו השתלמות כחובשות. בקיצור היה לי חוסס עורקים ומשקפת מאוהה השתלמות, חשבתי שהפגיעה היחה נמוכה יותר, אמרתי להם לקשור לי את היר עם חוסס העורקים. כנראה שהם לא קשרו לי, אני עדיין לא איבדתי את ההכרה, אחר כך זה איבדתי את ההכרה לכמה שניות כנראה והם גדרו אותי לשפניה. הם השכיכו אותי בשפניה החובש סגן לי משני ~~הפנתה~~ הצדדים את הפתחים, כאשר הוא הבש אותי לא הייתי בהכרה, כאשר התעוררתי בקשתי כיום. הוא ניסה להכניס לי אינפוזיה, כנראה שאיבדתי הרבה דם והעורקים שקעו, והוא ניסה שלוש פעמים, אחר כך אמרתי לו, שיפזוב את זה. אחד הלוחמים תמך בי, והגעתי לבונקר הלוחמים. אמרתי לאחד החיילים שלי בשם ציון - שיחפוס פיקוד.

טוראי?

י. ידין:

הוא היה טוראי, היום הוא כבר מ"כ.

י. גור:

הגעתי לבונקר היתה שום תאורה, חשמל. ניסה להכניס לי

עוד פעם אינפוזיה ולא הצליח, אמרתי לו - שיפזוב את זה.

מה אמרת לחייל?

היו"ר אגרנט:

הנוסח המדויק היה: תארגן את העניינים למעלה".

י. גור:

שם בבונקר היו כבר כמה פצועים. היו שלושה פצועים,

ואני הייתי הרביעי. היות ולא קבלתי אינפוזיה, בקשתי מים, נתנו לי ג'ריקן עם

מים. סך הכל למעלה היה לילה די שקט. הם עסקו בעיקר כדיווח. כל חצי שעה הייל

היה יורד לשאול: מה לעשות? - אני הייתי די מטושטש, הם היו מעירים אותי.

אחד החיילים סיפר לי - שחוליה עולה על טנק שנמצא בשער. נחתי להם הזראה -

שפתוח מ-7מ' הם לא יורים, בגלל התחמושת הדלה שהיתה לנו. כאשר הם סיפרו לי

שהאויב בשער, נחתי להם פקודה: לפתוח כאש. הם הורידו את כל החוליה של הטנק הזה.

ואת שארית הלילה הם עסקו בעיקר, אין לי מידע מדויק, אבל הם עסקו כדיווח על

ישיבה פ"ט (אחה"צ)

הער: סגן י. גור

י. גור:

השיירה הסורית לכוח הארטיילרי.

הם היו בקשר טלפוני כל הזמן עם תל-פרס?

י. ירון:

כן.

י. גור:

בבקר יום ב' אני הייתי בכונקר, לא יודע בדיוק מה היה.

מה שהיה היו טנקים סורים על כביש המערכת שהפגינו אותנו

איזה 4 שעות בכיוון ישיד מטוח של 150 מ', וכל השתפ"ץ רעד, והיו פגיעות קשות מאד. בעקבות ההפגזה, השתפ"צ נהרס למעלה וכל החתיכות בזלה ואבק נכנסו פנימה לתוך הכונקר. זו הייתה הרעשה כבדה מאד. אחריה הגיעו חיילי הי"ר סורים שחתחילו לירות ב-אר.פי.ג'י. 2 מטוח קרוב מאד. שכחתי לציין, שכל הפצועים שהיו בכונקר זה שנפגי פגיעות שולח בגסן חשב ולא יכול היה לזוז. שניים אחרים ואני היינו במצב פחות או יותר תקין. אני החלפתי כמה פעמים, אבל כבר הצלחתי לעמוד על הרגליים ולהסתובב. היה לנו חבור ונשק והתחילה שם הרעשה של אר.פי.ג'י. אז החברה מהע למעלה נכנסו פנימה לתוך השפניה. ספרתי כבר - שהשפניה הייתה מכוסה כולה ברסיסים מאר.פי.ג'י, זה חדר פנימה מלמעלה.

בכל אופן, אני הייתי בכונקר, פתאום אני שומע צעקות בערבית, לקחתי את הקלץ שלי, פתאום אני רואה ששני חיילים סורים חודרים למוצב, אני הייתי בדיוק בפתח של הכונקר ועם יד אחת הצלחתי לירות בהם. לא פגעתי. יריתי מהמותן. לא פגעתי בהם, הם ניסו לתצ"ץ עוד-פעם, יריתי בהם עוד-פעם, הם כרחו. ולחיילים שלי צעקתי להם - שיצאו מהשפניה ויבזזו לעמדות. הם היו למטה ולא ידעו בכלל מה קורה.

למה הם היו למטה?

י. ירון:

הם יצאו מהשפניות ואז הסורים כבר היו ממש בשער

י. גור:

של המוצב, והם הכניסו פנימה אר.פי.ג'י 2, לתוך

המוצב, דרך השער. אני עמדה בפתח של הכונקר שלי האר.פי.ג'י פגע ע"י 2 מ',

ועתה החקירה - 13.2.74

ישיבה פ"ט (אחה"צ)

העוד: סגן י. גור

י. גור:

כיוון שזה מטען חלוד, זה לא עשה לי שום דבר. הייתי רגיל לחפזות ארטיסטרית
הייתי שומע את היציאה, הייתי מהכופף, כאן זה היה הכל קרוב מאד, בעצמא
לא הייתי מספיק לזוז אחרנית וזהה התפוצצות. הם ירו שם בערך 10 פגזים
פנימה, ואז נכנס סורי עם אר.פי.צ'י (מקלע קל סובייטי עם שרשראות) לפני
שהוא נכנס פנימה, אני יריתי בו, הוא הסתתר מאחרי השרותים ואז החברה ראו אותו,
התחילו לזרוק רימונים לחוץ המוצב, אחד הרימונים, הם חשבו שאני נהרגתי, לכן
הם זרקו רימון לחוץ הבונקר.

היילים שלנו?

י. ידין:

כן, היילים שלי שהיו למעלה.

י. גור:

הם זרקו רימון לחוץ הבונקר?

היו"ר אגרנט:

כן. לפתח הבונקר ראיתי רימון עף, מיד זזתי אחורנית.

י. גור:

לא קרה לי שום דבר, רק נימים של האף נקרעו לי וזכוזן,

חטפתי איזה רסיסי, אותו אר.פי.ג'יסט שנכנס פנימה לא נהרג, הוא ברח.

שכחתי לספר, שהסורים זרקו לי רימונים פנימה וכתוצאה מזה הייל שלי קבל רסיסים

כאצבעות ונפגע בין הושת והקנה. בקיצור, כולם בריאים היום.

עליתי לעמדה למעלה, לא היו שום בעיות, דינורו לי -

שכבר מגיעים החברה שלנו. דינורו לי, אני לא ראיתי את זה - שהסורים כורחים.

לא היה שום דבר מיוחד, בסביבות הצהריים, קצת צליפות מחיילים כודדים, דינורו

לי - שטוקים מגיעים, הטוקים לא הגיעו. בקיצור, הסוף היה שהגיע איזה ג'יפ

סיור מעמדות סיוור של בעצמא מילואים ניקים. אני לא האמנתי שאלה אנשים

שלנו, ולא היה חסר הרבה שיהטפו רמ"ט.

אבל לא ירית בהם?

היו"ר אגרנט:

לא, הם הגיעו, שפחל את הפצוע על הג'יפ כאלונקה מאחורה,

י. גור:

ישיבה פ"ט (אתח"צ)

הער: סגן י. גור

י. גור:

פינו אותו לתאג"ד אמצעית שנמצא במלגה כיפה, על היבור של כביש המוצב עם הציר שעובר ברמת-מגשימים, אגא שם היה המג"ד אני חושב - הוא ריווח שיש פה מוצב עם פצועים. הם שלחו לנו זלדה (נגמ"ש אמריקאי) נוסף לצווה עלינו 14 חברה, כולל פצועים, כולל הנשק וכל ההוסר הסודיעיני, משקפת. הגענו לתאג"ד. החברה שלי ירדו יותר מאוחר לעין-גב, אני התפניתי לכית-החולים, יחד עם כל הפצועים.

ח. לסקוב: כאשר אתה מסתכל עכשיו על המעוז והפעילות שלכם בגאגא

בהתקפה הזו הסורית, על רקע של ההנחיות שאחזקבלת, מה אתה ואנשיך צריכים לעשות? מה מקומו של המעוז בכל מערכת המיגונה. מי מקבל סיוע, הספקה וכ', אתה יכול להעריך את המשימות מול הביצוע מה הי?

י. גור: לפי דעתי, דבר ראשון מכל הקו הזה יצרו איזה פאתוס.

לפי דעתי שרשרת מוצבים כפז שהיתה בנויה אצלנו עם כמה

מוצבים, בנוסף לנשק נ"ט, היתה יכולה לעצור בקלות את ההתקפה הסורית.

ח. לסקוב: נשק נ"ט לאיזה טווח?

י. גור: אם היו לנו טילים מונחים, דוגמת הסאגרים, אין לי ספק

בכלל שההתקפה הסורית היתה נכלמת כשלבים הראשונים שלה.

אבל לא נדבר על הסאגרים ולא על דברים אחרים, אבל באמצע לו היו לנו הטילים

המונחים סג"ים, דבר ראשון פצצות לפחות עם שני קנים של בזוקה, עם כמות פצצות של

נ"ט. אני למשל את הנפיץ שלי העברתי את המנגנון ל"צ'מיטטילוי" למה כבר נגמרו לי

הנ"ט. עכשיו, שרשרת מוצבים כזאת יכולה לעצור, לפי דעתי, אם יש לה טילים מונחים.

אם אין לה טילים מונחים. אם יש לה רק אר.פי.ג'י, מסול דקטוה פוגטי, אבאצאלהאקא

אבאצאלהאקא או בסוקה אמריקאית שהיא טובה מאד להגנה. להתקפה אינה טובה כי היא

מסורבלת. היא הרבה יותר מדויקת מהאר.פי.ג'י שלנו. יש כאלה שמחללים את האר.פי.ג'י.

האר.פי.ג'י הוא טוב רק למחמת תנועה. (המשך דבריו רשם ב.צ.מ.).

העד: סגן י. גור

ידין: מה עם הלאו? אתה ירצה בלאו?

י. גור: ירינו בלאו. אגב, נתנו לנו בהעלה את אותה סידרה שהוכרזה בארצות הברית כסידרה אימונים, ואיחא פעלו נגד סנקים, הוא

מאד לא מדוייק. הוא טוב לטווחים קצרים.

ידין: הוא יותר טוב מהבזוקה?

י. גור: לא.

ידין: אבל הוא יותר נוח לנשיאה.

י. גור: כן, הוא יותר נוח. אם יש לך את הבזוקה האמריקאית אתה חייב שחיה לך שרשרת מוצבים יותר צפופה כדי לכסות בטווח

על הפירצות. המרחקים שבים המוצבים הם גדולים מדי בשביל טווח הנשק שהיה בידינו. אני ביקרתי כמוצב אחרי המלחמה והיו שם 5 כלי נשק נ"ט, 1 ר.פ.ג'י., תוחת תול"ר אחד עם כמות של פצצות.

לסקוב: אם היו לך תול"רים פלוס המרגמות שהיו יכולתי לכסות טווח רציני.

י. גור: כן, כודאי. לגבי הארטיילריה - יש ה"שיין"ים של המרגמה שלי,

זה ישנו בשביל משימות אש סכנה כשביל הסוללה של 155 מ"מ, וזה לא היה ידוע לי. ייתכן שזה היה, אבל לי זה לא היה ידוע. על כל פנים ה"שיין"ים צריכים להיות תמיד מסומנים.

לסקוב: וזה לא היה מסומן?

י. גור: לא. עכשיו כשאנחנו כונים את הקו אז דבר ראשון - אנחנו

מסמנים את ה"שיין"ים.

היו"ר אגרנט: מה זה ה"שיין"ים?

הערך: סגן י. גוב

י. גור: זוהי נקודה שתוחח סכוון אליה כל הזמן וברגע שצריך להפעיל אש לכיוון הנקודה הזאת אני מוכר לו רק "שינ"1 או "שינ"2 והוא יכול מיד להפעיל את ההותח, מבלי לכוון.

רשמתי לי כאן הרבה דברים, אבל אינני יודע.

לסקוב: ספראותם.

י. גור: אני ירדתי על אותו מ"כ ששם את מוקשי הנ"ט, כי הייתי משוכנע שהוא לא הימש אותם. אבל בבדיקה התברר שהם היו מהויכשים.

יריין: איך עברו הסנקים?

י. גור: כשאני עברתי כתנ"ת (?) ראיתי שהם מרוחקים. גם אנחנו יצאנו מהמוצב ולקחנו ארגוני ר.פי.ג'י. מהנומ"שים שלהם, כי לי נגמרה החמושת.

לגבי כלי הנ"ט, הם היו חייבים להיות בארמה, ולא מבוצרים.

לגבי התצפית, לגבי הפליכבסרד (?) - אני חושב שזה ברור לגמרי

לגבי העמדות. במוצב יש שער עמדות - עמדת שער, עמדת נ"מ

ועמדה אחת מדרום. אתה רואה מולך עמדה מבוצרת, אתה רואה בג' פה מעליה. ולכל ר.פי.ג'י. זו מטרה פנטסטית.

בתוך התעלה עצמה צריך לבנות כוכים כאלה, יש אבל לא מספיק,

כוכים שישמשו עמדות לרובאים, ל-ר.פי.ג'י.יסטים ולבזוקאים.

במוצב לא היה לו קשר של תעלות מסביב ולא היה קשר של תעלה

שלמה בין עמדת השער ובין החמ"ל, וכשהייתי צריך ללכת לחמ"ל הייתי צריך לעבור דרך החצר.

לסקוב: לא הספיקו לעשות או שזה לא היה בתכנית?

הער: סגן י. גור

לא. זה שנים כבר נמצא שם, פשוט לא עשו.

י. גור:

הם היו עושים תעלה בחצר בין ההמ"ל ועמדת השער זה היה עוזר?

ידין:

מה שצריך היה לעשות הוא - אם יש תעלה עד לחמ"ל, היא

י. גור:

נפסקת, וכמה מטרים יש חצר, אח"כ יש תעלה אל העמדות.

למה לא היה חיבור?

ידין:

אם היה חיבור אי אפשר היה להכנס לחצר, כי יש תעלה. פשוט

י. גור:

צריך היה להמשיך את הקיר, וצריך היה לחבר את העמדות בתעלה

היקפית, כדי שאם יש צורך ללכת לעמדת השער, לעמדת הנ"מ או לחמ"ל לא צריך

יהיה לעבור דרך החצר. ולשם זה צריך היה לעשות תעלה היקפית.

מק"ח אזירי, מק"ח עם קצב אש יותר רציני הוא יותר טוב. וזה,

אני חושב, חוקן.

בקשר לקוים בין העמדות יש קווי שלפונים חת-קרקעים. ואם

יש מכשירי קשר מק/6, ידוע לי שיש להם בעות, אבל בטווח קצר כזה הם יכולים

לעזור.

אתה עשית למעשה את התפקיד שלך עם 5 - 6 חיילים וחובש.

לסקוב:

(י. גור: לא) נניח 8. אתה אומר שהיתר היו בהלם למטה.

היו 5 אתי שהיו בסדר, היו לי עוד 2 חיילים מהמחלקה שלי

י. גור:

שגם היו בסדר, הסתובבו. היו 9, אני חושב.

אחם הייתה 15 עם החושש והטבח, למעשה פעלתם 9. כ-9 אח

לסקוב:

כל זה יכולת לעבור בלי התוספת, כי הם לא עזרו לך, פרט

לזה שהיית צריך לטפל בהם לא הרגשת בחסרונם.

כן.

י. גור:

העד: סגן י. גור

ידין:

אבל אילו היילוס היו כולם טובים, מה לפי העתק, עם כלי
הנדק האלה, מהו המסר האודיאלני של היילוס טובים?

י. גור:

כוחבים בעהונים שהיילוס שלנו הם איצים, אבל זה סיפור,
הם רובם פהרנים, זה לא סוד, וזה לא רק אני אומר, אנחנו
ראינו אותם בחעלה בצד השני, באזור החיץ הקלאי, ועד שהמפקד לא קם ומתהיל
לרוץ אף חייל לא יקום, זה דבר ידוע, וצריך צורה מצומצם של מפקדים,

ידין:

זה גם כן יכול להיות, יכול להיות, נאמר, כתוצאה מזה, שבמוצב
כזה צריכים להיות שלושה קצינים ולא אחד, או סמלים, אני
לא יודע, מפקדים.

י. גור:

אם אני לוקח את המחלקה שלי, היה שם מ"כ שנהרג על שטוח,
זה היה כהל פארם, ולא ידע מה זה מלחמה בכלל. וההצדקה
לא ידע בכלל מה זה סמל מעוז, להחזקת המוצב צריך יותר מאשר 1. בכדי להחזיק
את התקן של המוצב, לפי דעתי 12 חיילים זה מספר יסודי.

ידין:

ואם נניח במקרה כזה היו שמים את המחלקה שלך כולה, 30
חיילים (י. גור: 20), 20 חיילים עם המפקדים וכל זה, האם
זה היה יותר טוב?

י. גור:

הרכה יותר טוב, ממש לא הכר, אני משוכנע בזה, כל חייל
שני שלא היה אחי, אלא היה בעמדה האחרונה, התנהג לפופת,
ואשר להחמושות, כבר אמרתי, למשל, למג היו 5 ארגזים,
וזו בדיחה, אם קצם אש כמו של מג אתה גומר את זה בסניפות, על החמושת ג"ס
כבר אמרתי, ואגיד עוד פעם, לגי המרגמה, לא רק ה-61 מ"ס, אלא גם ה-52 מ"ס,
היה רק 50% מהתקן, התקנים לא היו מלאים.

דיכונים זרחן, אני רציני להסיר את הסמלים עם דיכונים

העד: י. גור

זרחן. אחרי שפגעתיו כו בכזוקה צריך היה גם רימון זרחן, ולא היו לנו.

לסקוב: הרימונים שהשחמטס בחס - איזה אפקט היה להם, כשזרק אותם

על סורים, כמה סורים נהרגו?

י. גור: אני עם רימון הרגתי רק סורי אחד. רימונים בכלל, וזה אני

אומר על יסוד הנסיון כחל-פארש. הם היו בבונקר של 2x2

וזרקו להם רימונים פנימה - 1 נהרג, האחרים היו פצועים מרסיסים ואחד לא

שומע טוב.

לסקוב: כי אלה הם רימוני התקפה, הם לא מיועדים לזה.

י. גור: לא, זה רימוני רסק, רימוני התקפה, רימוני הגנה, רימוני התקפה הם רימוני

הם רימוני הדף.

לסקוב: אבל אם אתה אומר שרימון כזה נזרק לתוך בונקר ואחד נהרג

נהייתר קיבלו כמה רסיסים - זה לא זה. רימון כזה אם הוא

זו מלאכה רצינית.

נזרק עלנכנס ל-6 - 7 אנשים, אז 3 נהרגים והיתר דוחפים אח עצמם החוצה, לפי

הרימון הזה אני מכין שנהרג רק אחד, אתה אומר שהרגת רק אחד.

י. גור: יש להבדיל בין שטח פתוח לשטח סגור. בשטח פתוח האפקט של

רימון ההגנה, רימון 26 רסק שמקובל אצלנו הוא קטן מאד. שים

מסרה דמות דחפוע הצי מסר ממנה - הוא לא יעשה הרבה.

לסקוב: לאיזה מרחק אתה יכול לזרוק רימון כזה?

י. גור: היום אני לא יכול לזרוק הרבה, 25 או 30 מטר.

לסקוב: בימים הטובים כמה היית זורק?

י. גור: הייתי זורק 30 - 40 מטר. כשאחה מכניס לחרר כזה רימון פנימה

הער: סגן י. גור

אתה לא הורג את כולם, אתה רק מתעלל\אתה, ואת"כ אתה נכנס באש, שם, בתל-פארם
הם לא נכנסו פנימה, וזו היתה הסעות שלוקס לבני שטחים פתוחים בכלל רימון
זרזן יש לו אפקט די רביני, הוא לא כדובל, אלא הוא גם חזק.

בעוזים?

בטוחים הקצרים האלה, בחילות ובעטדות אתם השתמשתם ~~ב~~ ידין:

י. גור: לא.

ידין: אין בהם תועלת?

השתמשנו בקלצ'ניקוב. יש לו קצב אש מהיר. כמג השתמשנו, י. גור:

ביחוד כשאתה רוצה לצלוף. ואנחנו ישבנו וצלפנו עליהם.

אבל לגבי אלה שהתפרצו להוך המוצב אפשר להשתמש בעוזי? ידין:

כן, אפשר להשתמש. אנחנו היינו עובדים שנים כשהיינו צריכים י. גור:

להוציא פצוקים. אני השענתי את הקלצ'ניקוב על יד אחת, עם

חיד השניה לחצתי על ההדק, ועמדו מאחורי אחד עם העוזי דרוך ועור אחד עם מג,
וברגע שנגמרה התמונה אני הפעלתי.

היו"ר אנרנט: לאיזה סוג טוב הקלצ'ניקוב?

י. גור: הוא טוב ל-300 סטר.

ידין: אתה ראתה את ה"גליל" שלנו?

מדובר

(לא ברור על איזה כלי

לא. ראיתי אותו, אבל לא השתמשתי. אבל אומרים שיש לו קצב י. גור:

אש פנטסטי, כמו של המג, לטווח עד 300 הוא עולה כדיוק על

כל רובה אחר, מדוייק מאד, הוא קל, אתה יכול לקחת עליך המון תמונה. הבעיה

היא שבחולות בסינג עשינו אתו הרבילים - שלושה רבעי סהרובים לא ירו, אולי בשביל

ה'ונגלים בויט-נאם הוא טוב. אבל כאן בסינג הוא לא טוב, ברמה אולי הוא טוב.

כשביל צלף הוא טוב. עכשיו בחטיבה עומדים להכניס צלף לכל כיתה, וצלף עם

קטאטאקטאקטאטאטא

הערות: סגן י. גור

קלצ'ניקוב ומשקפה שלסקופית יכול לעשות שט שמות, הרכה יותר מהמג.

על כל הדברים האלה שמסרת לנו עליהם עכשיו - אהה מסרת

ידין:

למג"ד?

מסרתי. לא את כל הדברים, היה לנו סיכום אחרי המלחמה. אני

י. גור:

לא מסרתי למג"ד, אז איזה כנס של כל הפיקוד, עשינו סיכום

בפלוגה וזה הועבר למג"ד, לא כל הדברים, אבל רובם, כמעט כולם,

ועכשיו לגבי רפואה.

אה"כ רשמה אי

ועדת הפקידות - 15.2.74

ישיבה פ"ס - אח"צ

הקד: סגן יוסף גור

לפני כן ב.ט.

א.י.

סגן גור:

הגענו לקצה עם האינפורמיות. לא היו חסרות לנו אבל

הגענו לקצה. או השתלמות של חיילים בחובשות, להכניס אינפורמיה. לקבע, להסוס עורק. היום עושים את זה כבר. היום מלמדים אותם את זה. עד עכשו לא נגעו בזה כמעט.

ידין:

אני מבין שזאת היחה מלהכה ראשונה שלך בחיים. האם בשירות

שלך לפני כן היית באיזה קרב?

סגן גור:

קרב מסש, לא. עשי הרבה גלגלות, ירו עלי.

ידין:

מה זה גלגלות?

סגן גור:

הדירות. סוריה לירדן ללבנון.

ידין:

השתתפת?

סגן גור:

השתתפתי, נחקלתי, אבל מלחמה... היו קלתות, היו קלתות

כלכנון ב-72 בראש השנה של 72, אבל הכל היה משחק ילדים.

ידין:

אבל היית באש?

סגן גור:

כן. אבל זה היה משחק ילדים. מה שכן אולי בגלל זה לא

הטפתי את ההלם הראשוני. לגבי הסנקים, כשנגמרה לי התמושת שכחתי לספר לכם, הם בסוף החיאו מהמוצב ונסעו לתל-סקי לתדלק ולהתחמם.

ידין:

שלהם?

סגן גור:

הסנקים שלנו, שדר 3. אם היה לי איזה בונקר עם פגזי סנקים,

סביר היה לעשות שלכל מוצב בקו הקדמי תהיה לו את המנה השניה שלו.

ידין:

בטן שניה.

סגן גור:

כן. או למשל, שאני אדע איך להשתמש בטנק. ראיתי טנק אמ

במוצב, עליתי עליו, ניסיתי להפעיל, לא ידעתי בכלל איך לגשת אליו. גם בגורדיונוב

בקיזור נשק, שלל, השתלמות של יומיים מספיקה בשביל להפעיל טנק. להפעיל, לרות

בתוחה. עכשו מהחילים לחשוב עליו למשל עכרנו שבוע של ח נבמ"שים וזלדות. מזמינים

13.2.74 - וטרת החקירה

ישיבה פ"ט - אה"צ

הער: סגן יוסף גור

2000 זלדוה.

מנות קרב - לא היו בכלל. ^{היל}אבל מציות. וזה חברה שלא אכלו מיום שישי.

ירין: ביום כפור גם כן לא אכלו?

סגן גור: לא.

ירין: מפני שזה יום כפור?

סגן גור: לא מפני שלא היו יכולים לאכול פשוט. אני אכלתי ארוחה ראשונה.

כאמבולנס. דברים קטנים - תחמישים, מהסניח של תחמישים, מהסניח היום היא לא שורה

התחמישים נתקעים.

יו"ר אברנט: אני מודה לך מאד על העדות, היתה מאד מעניינת. אני רוצה לשבח

אותך ואת אנשיך, על כל פנים את אלה שאתה בעצמך שיבחת, על הדרך שאתה הגנת

בקור רוח ובאומץ לב על המוצב.

נסתיימה ישיבת אה"צ